

Første nummer av
**THE
 EUROPEAN
 BRIDGE
 REVIEW**

er nå kommet ut

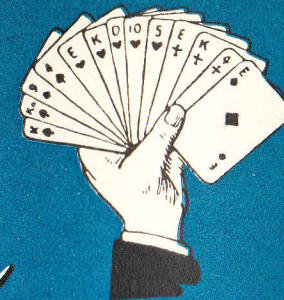
AV INNHOLDET KAN NEVNES:

Paris Reflexions — *M. Harrison-Gray*, Points on Paris — *H. W. Filarski*, Shortcomings in Slam Bidding Technique — *Erik Schubert*, Anglo-American Encounter — *Alibi*, Back to Nature — *Eric Jannersten*, Where is the Missing Card? — *Robert Darvas*, Greed Doesn't Pay — *Tore Sandgren*, Bridge Hypochondria — *Charles H. Goren*, The Four-Clover Club — *Egil Wang*, The Wilder Coup — *George S. Coffin*, Diary of a Bridge Player — *Rolf Bøe*, Test Your Play, — *Robert Darvas*—*Paul Lukács*, Pick the Answer — *H. W. Filarski*.

Helårsabonnement kr. 25: —

Abonnement kan tegnes gjennom Bridgejournalen, postgirokonto 134 29
 Gratis prøveeksemplar kan fåes ved å skrive direkte til ekspedisjonen
 — *The European Bridge Review*, Klinten, Sverige.

Bridge journalen

Nr 1 25. januar
1950 - 2. årgang

I dette nummer:

Bridgens århundrede	2
Liker De parturnering H. W. Filarski	3
Siden sist	5
Litt mer om signaler G. Hultin	7
Sannsynligheter og spill Einar Werner	9
Svak opplysende dobling Erik Schubert	11
Det praktiske resultatet Egil Wang	13
Parturneringsteknikk Rolf Bøe	15
Alt er relativt Bjørn Larsen	17
Reds spalte	19
Eksamensprøven	22
Våre 20 spørsmål	27
Mesterløseren	29
Ali Baba	31
Fra Nord til Syd	33
Brev fra leserne	35

Bridgejournalen

Ansv. utg. Eric Jannersten

Red. ROLF BØE

Snarøya

Telefon 460291

Postgiro 13429

Abonnementspris 1950 kr. 12: -

Utkommer med 10 nummer pr år

Lederen

Det er delte meninger om vi nå er ferdig med den første halvparten av det tyvende århundrede, eller om vi har et år igjen. Men vi kan vel iallfall bli enige om at vi *praktisk talt* er ferdig med dette tidsrummet.

Den første halvparten av det tyvende århundrede har satt dype spor etter seg på alle fronter. Det er imidlertid ikke vår oppgave å komme inn på dette, vi holder oss til kortenes verden.

Bridgens århundrede

Men også der har tidsrummet vært oppsiktsvekkende, så oppsiktsvekkende at det tyvende århundrede siden i kortspillernes rekke sikkert blir kalt bridgens århundrede.

Da det nittende århundrede løp ut var whisten det ledende kortspillet, iallfall når det er tale om kortspill hvor dyktigheten spiller inn. Ved siden av whist hadde man masser av hasardspill, og disse hasardspillene har til en stor del ødelagt kortstokkens renommé. Det er bridgens store fortjeneste at det er kommet en endring i dette forholdet, at kortstokken atter er regnet for god underholdning for "pene" mennesker.

Det kan være på sin plass å se tilbake på bridgens historie. Hvor er den kommet fra? Det vet ingen med sikkerhet, men faktum er at det dukket opp en bok i London i slutten av det forrige århundrede med titelen: *Biritch or Russian Whist*. Det er altså tegn på at bridgen kommer fra Russland, og sikkert er det iallfall at det eksisterer et russisk spill, *vint*, som minner om bridge. Culbertson beretter for eksempel at han spilte vint i sine ungdoms-

dage i Russland, og at dette spillet hadde store likhetspunkter med bridge.

Bridge i sin opprinnelige form hadde temmelig primitive regler for meldinger. Det var bare giveren som kunne melde, han valgte om spillet skulle gå i grand eller om det skulle være noen trumffarge. Ville giveren ikke ta avgjørelsen kunne han overlate valget til sin makker, og denne måtte bestemme seg. Motparten hadde ingenting de skulle ha sagt, med unntagelse av at de kunne doble.

Det eksisterer ingenting som het *beter*. Hvis motstanderne fikk syv stikk noterte de seg for et trekk, og så videre. Ved siden av dette var det en lang og innviklet tabell for scoring for honnører. Det ble scoret både for tre, fire og fem honnører, både når honnørene satt fordelt hos de to makker og når de satt på en hånd. Dessuten var verdien forskjellig i de forskjellige fargene.

Denne første bridgen ble i sin tur avløst av *auksjonsbridgen*, som kom i 1905 eller deromkring. Her var den store nyheten at kontrakten ble bortauksjonert til høystbydende, altså presis som i den nåværende kontraktsbridgen. Men den store forskjellen er at i auksjonsbridge ble alle trekk regnet med i utgangen, altså ikke bare de meldte trekkene, som nå.

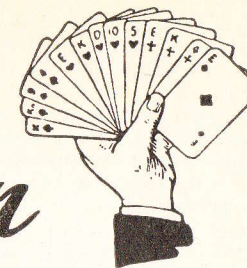
Den nåværende form for bridge — *kontraktsbridgen* — lå i luften allerede under den første verdenskrigen. Det blir fortalt at man spilte et spill som heter *plafond* i de allierte skyttergravene på vestfronten. Plafond, som spilles ennå i Frankrike, er en særegen form for kontraktsbridge, uten de store premiene for slem, uten faresone og med litt andre regnskapsregler.

Kontraktsbridgens grunnprinsipper, slik som vi kjenner dem idag, ble fastslått av et selskap med Vanderbilt i spissen under en båtreise mellom USA og Havanna i 1926. Siden den tiden er det ikke endret noe ved grunnprinsippene for spillet. Vi har fått nye skalær for *beter*, nye premiesatser for slem og nye straffebestemmelser, men de grunnleggende teoriene er de samme.

Og det er grunn til å tro at de nåværende reglene blir stående i lang tid fremover. Meldeteknikken kan forandre seg, likeledes straffebestemmelser, turneringsarrangements og lignende, men det rokker ikke ved at vi har funnet bridgens endelige form.

Rolf Bøe.

Bridgejournalen

Nr. 1

25. JANUAR 1950

2. årgang

Liker De parturnering?

H. W. Filarski

Hvis De liker parturnering og synes at De er en god, eller kanskje til og med en meget god parturneringspiller, må De uten videre kunne svare på spørsmålet om det kreves noen spesiell taktikk i parturneringer. Hvis De må tenke over spørsmålet er jeg redd for at De *ikke* er noen bra parturneringspiller. For det første må De nemlig vite hvilke sjanser De bør ta og ikke bør ta. Videre må De vite at De ikke må spille for dårlig, men De må heller ikke spille for godt. Visste De virkelig det? Jeg mener selvfølgelig ikke at De kan vinne en parturnering ved å spille en meget enkel bridge, men det oppstår fort vekk situasjoner *hvor det ikke lønner seg* å spille for godt.

Hvis De spiller tre grand og blinde-mann har ruter E-K-D-7-2 uten side-innkoster, og De selv har ruter 6-5, og De bare behøver fire ruterstikk for å klare kontrakten, så vet nesten hver eneste spiller at han må gi bort et ruterstikk på forhånd for å gardere seg mot at ruterfargen sitter fordelt 4-2. Men hvis De ser at Deres kontrakt på tre grand ikke er god — hvis det for eksempel ser ut til at flere bord spiller fire spar, og at denne kontrakten kan vinnes — da er De nødt til å få fire trekk i grand. Det vil igjen si at De er nødt til å prøve på å få fem ruterstikk. De har ikke råd til å gi motparten det første ruterstikket. Så De kan ikke spille god bridge — De må spille god parturneringsbridge — og det er noe annet.

Her er et spill fra noen år siden:

♠ kn-2
♥ K-9
♦ E-K-kn-4
♣ kn-8-7-5-3

♠ D-8-6
♥ kn-8-7-6-5-2
♦ 6
♣ E-D-6

Nord gir, ingen i sonen:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♦	1 ♠	2 ♥	D
pass	pass	pass	

Vest begynte med spar syv, og Syd gikk to *beter*.

De tre første stikkene gikk på følgende måte:

1.	♠ 2	♠ K	♠ 6	♠ 7
2.	♠ kn	♠ E	♠ 8	♠ 4
3.	♣ 3	♣ 9	♣ E	♣ 10

Det er ganske klart at Øst ikke har kløverkongen. Hvis han hadde hatt den kunne han uten risiko ha fortsatt i spar.

Tenk nå litt over hvordan De ville ha spilt i parturnering og hvordan De ville ha spilt i lagkamp. Hvis De i begge tilfelle ville ha spilt på den samme måten, må jeg igjen beklage at De ikke er noen god parturneringspiller. La oss sammen gå gjennom argumentene:

Da Vest er en god spiller er det helt opplagt at han har E-D-10-x i hjerter. De kan ikke unngå å tape tre hjerterstikk. To sparstikk har De allerede tapt, og De taper kanskje et kløverstikk også. De kan kaste to kløver hvis De prøver ruterfinessen og den holder. Går ruterfinessen galt går De to betet istedenfor en, derved taper De 300 poeng istedenfor 100. Ved bordet må De foreta følgende analyse: Øst—Vest kan uten tvil vinne to spar, for de taper høyest et sparstikk, et kløverstikk og tre ruterstikk. Så hvis De spiller dette spillet i en lagkamp, og tipper at Deres lagkamerater ved det andre bordet spiller to spar, bør De ta sjansen på å gå to betet. For hvis De går 300 i betet, og lagkameratene får +140 ved det andre bordet taper De bare 160 poeng, hvilket gir 3 ep. Skulle finessen lykkes vinner De 470 (2 hjerter dobbelt og vunnet) pluss 110 poeng ved det andre bordet, det vil si tilsammen 530 og 6 ep. Hvis De topper blir spillet uavgjort, differanse på 10 poeng, eller De vinner 1 ep ved en differanse på 40.

Odds blir altså 6 mot 3 for finessen.

Nå til parturnering. En del Øst—Vestpar spiller to spar og De vet at De allerede er bedre stillet enn de Nord—Sydparene som spiller tre hjerter. Ved alle disse bordene får Øst—Vest en pluss på 110—140. Hvis De går en dobbelt bet i to hjerter får De —100. Det er kanskje ikke noen topp, men det er iallfall mellom 50 og 75 % av toppscore. Hvis De kniper i ruter og tar sjansen på en topp så er det matematisk rent galt. De har mellom 50 og 75 % i lommen, De kan vinne 25—50 % mer ved å ta finessen, men De risikerer 50—75 %! Videre er det litt mindre enn 50 % sjanse for at finessen skal lykkes, idet Øst har omtrent fem spar, ingen hjerter, to eller tre kløver og omtrent fem ruter. Odds mot finessen er 5—3.

Da spillet forekom hadde Øst—Vest:

♠ 7-5-4	♠ E-K-10-9-3
♥ E-D-10-4-3	♥ —
♦ 8-5-3	♦ D-10-9-7-2
♣ K-10	♣ 9-4-2

Det var parturnering, og Syd ville ha fått en ren topp ved resultatet —100.

Her skal De få se en hånd som demonstrerer hvilke sjanser De iblant må ta:

♠ E-7-2 ♥ E-K-D-kn ♦ E-K-D-10-5 ♣ E

De sitter Nord, De og makker er i faresonen.

Ja jeg beklager, men det er en flott hånd som man aldri får i robber med høy kurs. Jeg hadde hånden i det hollandske parmesterskapet for et par år siden. Hos oss gikk meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
2 ♦	3 ♣	pass	pass
3 ♥	4 ♣	pass	pass
?			

Hvis De er virkelig pessemist melder De kanskje tre grand i den andre melderunden, i vissheten om at det ikke finnes noen slem og at De kan klare fem trekk i grand.

Men hva melder De etter Østs fire kløver? Det finnes bare en eneste effektiv melding, men du store min, den er ikke tillatt. Jeg mener at De skal melde fire grand, men vanskeligheten er å stoppe munnen på makker. Det er ingen garanti for at han vil forstå meldingen riktig og passe av.

Meldingene har ganske tydelig vist at Syd ikke har særskilt mange gode kort. Nå er seks ruter utenfor rekkevidde, fordi det er nesten utrolig at De kan plasere Deres spartapere noe sted. Hvis De vil prøve å få en topp må De derfor melde fire hjerter. Det er faktisk ganske enkelt, men i den turneringen hvor spillet ble spilt meldte de fleste fire ruter, som Syd løftet til fem. Han hadde:

♠ 10-8-6-4-3 ♥ 6-3-2 ♦ kn-9-8 ♣ 7-5

Det finnes elleve stikk i begge kontrakter, men fem hjerter gir 150 poeng mot 100 poeng for fem ruter. De Nordspillerne som meldte fire ruter spilte ikke parturnering — de spilte bare bridge — og det er ikke nok her. Selvfølgelig må De ikke engang drømme om en lignende melding i lagturnering, for der gjelder det å finne den sikreste utgangsmeldingen. Derfor melder De fire ruter — det ene ekstra europapoenget spiller ingen rolle.

Og så til det siste spillet, som demonstrerer hvilke sjanser De ikke må ta i parturnering, og hvor ondt det svir inne i sjelen til en førsteklansens spiller når han blir stillet overfor et virkelig parturneringsproblem.

Nord gir, alle i faresonen.

♠ E-8-3
♥ 5-2
♦ K-D-10-9-8-3
♣ E-D

♠ D-10-9-6-4
♥ E-10
♦ E-6
♣ K-9-4-2

Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♦	pass	1 ♥	1 ♠
3 ♦	pass	3 gr	pass
pass	pass		

Vest begynner med spar ti, og de første stikkene går:

	Vest	Nord	Øst	Syd
1.	♠ 10	♠ E	♠ 7	♠ 5
2.	♦ 6	♦ K	♦ 5	♦ 2
3.	♦ E	♦ D	♦ 7	♦ 4

Hva skal Vest finne på å spille i parturnering, og hva skal han finne på i lagkamp?

Meldingene og spillet har tydelig vist at Syd har sparkongen og at Øst har sparknekten. Kløverkongen kan fanges, slik at Syd har tre grand hjemme — hvis ikke Syds hjerter består av bare småkort. Men Syd meldte hjerter. Det spiller ingen rolle, det er Vests eneste sjanse til bet.

Derfor fortsetter De med hjerteresset og en hjerter til hvis De spiller lagturnering. Hvis Øst virkelig har den kombinasjonen De drømmer om, K-D-x for eksempel, går Syd bet og De blir gratulert med et elegant motspill. De byr på en sigarett.

Men i parturnering! De spiller hjerteresset, og nå får De fremdeles topp hvis makker har disse kortene. Men det er så litet sannsynlig, i de fleste tilfelle blir det ingen sigaretter og ingen berømmelse. Bare en bunn fordi De har gitt motparten to overstikk istedenfor å holde dem nede på tre trekk.

Kjære leser. De må ikke ta slike sjanser i parturnering. Andre Vestspillere ser ikke den elegante spilleføringen som De ser. Det er faktisk ikke morsomt å være nødt til å spille slik, men hvis De ikke kan få Dem til å gjøre det er det bare én annen ting De kan gjøre, og det er å slutte å spille parturnering. Hvis De synes om å vinne i parturnering en gang iblant, må De huske på at parturneringenes hemmelighet er følgende: De må stadig være den perfekte middelspilleren.

Siden Sist

Forbundsstyret har nå bestemt rettingslinjene man skal gå etter ved uttagningen av lag til årets Europamesterskap i Brighton. Det skal spilles en uttagningsturnering i Oslo 24., 25. og 26. mars. I denne uttagningsturneringen skal tolv par få lov til å delta. Det spilles parturnering med 16 spill mot hvert annet par. Men resultatene skal regnes etter vanlig lagkamberegning, idet man etter tur regner ut med alle andre par på motsatt side som "lagkamerater".

Det gis ikke vinnerpoeng. Matchpoengene for de forskjellige rundene legges sammen, og de tre parene som får best matchpoengscore skal sendes til Brighton, likegyldig hvem det blir.

Berettiget til å delta i denne uttagningen er to par fra fjorårets Norgesmester for klubber. Astra, videre fjorårets parmestre, Bolseth og Bø fra Doubleton, Bergen, og endelig ni andre par som blir tatt ut av forbundsstyret etter innstilling fra de kretser som antas å ha fullgode aspiranter.

Uttagningen til damelag skjer på den samme måten, men her blir bare åtte par innbudt til uttagningen.

Den komitéen som skal same inn penger til deltagelse i årets Europamesterskap i Brighton planlegger nå et nytt fremstøt. Denne gangen skal det spilles i Oslo Handelsstands lokaler, og dagen er fastsatt til 3. februar. Det skal bli stor turnering med barometer og gode greier, og sannsynligvis vil velspekkede lommebøker bli temmelig tynne innen aftenen er over.

Vest—Agder krets har satt igang sitt parmesterskap i A- og B-klasse. Vi vet ikke sikkert om det er første gang kretsen arrangerer sitt mesterskap på denne måten, og heller ikke vet vi om andre kretser har tatt den samme idéen. Men vi vet iallfall at det er en meget god idé. Et kretsmesterskap for par har lett for å bli en maratonturnering hvis man ikke skal lage alt for hardt utslag, og resultatet blir at masser av spillere blir skremt vekke. Ta for eksempel i Oslo, hvor det ser ut til å være en utenkelighet å arrangere en slik tur-

Offisielt forbundsnytt

Forbundsstyret vedtok i møte 21. januar å gjenopprette forholdet til Norsk Bridgemagasin. Samtidig ble det vedtatt at forbundets offisielle meddelser skal sendes såvel til NBM som til Bridgejournalen.

nering med mindre enn 8–10 utslagsaftener før finalen. Under krigen gikk det an å arrangere slike turneringer, og få massen med på dem, men nå går det ikke lenger.

Vanskeligheten ved en klasseinndeling er selvfølgelig spørsmålet om hvem som skal spille i A-klassen og hvem som skal spille i B-klassen. Men spørsmålet kan dog løses, og løses kanskje best ved en poengskala, hvor man får så og så mange poeng for tidligere bedrifter. Det settes en bestemt poengsum for å bli A-spiller, og etterhvert som spillerne når denne poengsummen rykker de opp i A-klassen.

Nå ser det ut til å bli alvor av det verdensmesterskapet på Bermudas, som det har vært snakket om i et par år. Tidspunktet er fastsatt til januar 1951.

Kvalifiseringen til verdensmesterskapet foregår ved at verden deles opp i tre soner. Den første sonen er den vestlige halvkulen, hvor American Bridge League skal arrangere uttagningen. Den andre sonen er det britiske verdensrike, hvor Portlandklubben, London, står som arrangør, og den tredje sonen består av land tilsluttet European Bridge League.

England skal i denne turneringen kvalifisere seg i det britiske verdensrikes sone. Hvis England atter en gang skulle vinne Europamesterskapet, blir det også det landet som blir nest best som får æren av å representere Europa.

Det spilles bridge nesten overalt i verden nå. Vi har fått en rapport fra Etiopia, hvor svensken *major Sven-Erik Sjöstedt* har startet et bridgekursus for kadettene ved Imperial Ethiopian Air Force. I Bishoftu, hvor *major Sjöstedt* er stasjonert, finnes omtrent 30 turneringspillere, som samles til turneringer hver onsdag. Hittil har man spilt parturnering omtrent 20 aftener, dessuten

en lagturnering etter seriesystemet med seks firemannslag og en singelturnering. I løpet av den nærmeste fremtid vil man få istand en bykamp mellom Addis Abeba og Bishoftu.

Kretsmesterskapene går sin gang over hele landet. Vi har fått inn rapport fra et par kretser. I Sør-Trøndelag er Hommelvik BK den eneste som er ubeseiret etter fire runder. Forcingklubben ligger på annenplass med tre seire og en uavgjort. Overraskelsen er vel at Ruterknekt, som kom helt til semifinalen i Norgesmesterskapet ifjor, ligger helt på bunn med fire tap.

I Buskerud er bare et par runder avviklet. Drammens BK, Landfaldøen BK og Gulskogen BK har vunnet begge sine kamper, og det ser ut til at striden i teten kommer til å stå mellom disse.

Innbydelsene til Norgesmesterskapet for par blir snart sendt ut, og statuttene blir omtrent de samme som ifjor. De beste parene i hver krets' mesterskap går også videre til landsdelsfinaler, og de beste parene i hver landsdelsfinale samles til en finalekamp til slutt. Men det er enda ikke bestemt hvor eller når landsdelsfinalene eller hovedfinalen skal spilles.

Bær europamestrenes meldeteknikk:

S. J. SIMON

Konsten att bjuda

(Svensk oversettelse)

Hvis ikke Deres bokhandler har boken kan De få den mot oppkrav ved henvendelse til Bridgejournalen.

LITT MER OM SIGNALER

G. Hultin

I en liten hale til min forrige artikkel (side 308 i nr. 9) har redaktøren kommet med en uttalelse som jeg ikke er sikker på er riktig. Nemlig at firekortkonvensjonen (kan jeg vel kalle den) enkelte ganger kommer i veien for vanlige styrke- og svakhetskast.

At det kan forekomme misforståelser skal jeg ikke benekte, men man skal huske på at bruken av de fleste signaler som regel er mer eller mindre situasjonsbetinget, så man må alltid sondere terrenget på forhånd. Imidlertid er jo konvensjonen en del av systemet, så man har alltid mulighet til å bruke den når anledning bys.

Jeg tror imidlertid ikke at misforståelsene skulle inntreffe så svært ofte. Det er jo tydelig forskjell i avkastene for styrke og lengde, såsant man får anledning til å fullføre signalet. Kaster man i orden 4-2-3 markerer man styrke, men hvis man kaster 3-2-4 markerer man bare lengde. Eller for å si det på en annen måte: Hvis man kaster det høyeste kortet man har anledning til, og siden kaster nedenfra, markerer man styrke. Den siste fremgangsmåten kan ikke i noe tilfelle vise styrke, såsant man får en sjanse til å fullføre kastet.

Det er heller ingenting iveien for at man noen ganger kan vise styrke og lengde samtidig. Med for eksempel E-K-4-3-2 kan man kaste i følgende orden: 4-2-3. Dette kastet viser jo styrke,

og dermed følger at man nødvendigvis må ha flere kort igjen i fargen enn de tre som allerede er vist.

♠ K-10-9-5-3
♥ 9-7-5-3
♦ kn
♣ E-K-6

♠ E-D-kn-7-2
♥ E-kn-4
♦ 10
♣ D-kn-4-3

Syd spiller seks spar uten meldinger fra motparten. Kløver ti kommer ut, bordet stikker, og så spilles to ganger spar. Øst følger begge ganger, men Vest viser renons andre gangen og legger hjertes åtte. Deretter kommer tre kløverstikk. Vest følger hele tiden, men Øst legger først ruter fem og deretter ruter to på de to siste kløverne. Bordet legger ruter knekt. Nå spiller Syd ruter ti, Vest legger damen, bordet stjeler og Øst legger ruter tre.

Syd har nå fått syv stikk, og da han fulgt nøye med i avkastene kan han praktisk talt med hundre prosent sikkerhet skaffe seg de fem nødvendige stikkene. Før jeg går videre skal imidlertid leseren få en sjanse til å finne spilleføringen selv.

Har De prøvet? Vel, så går vi videre. Vest har kastet styrke i hjertes, og har derfor sikkert en av honnørene, kanskje begge. Øst har vist styrke i ruter ved først å legge femmeren og deretter toeren. Men hvorfor la han ikke en høyere ruter enn femmeren første gangen? Syd fant at det bare kunne skyldes at han ikke hadde noen høyere ruter å avse.

Dansk Bridge

Redaktør Leo Pedersen

10 hefter à 20 sider
for n. kr. 7.— pr. år.

Abonnement kan tegnes over Bridgejournalens postgirokonto (134 29).

Følgelig plaserte Syd ruter 9-8-7-6 hos Vest. Og hvis Vest har fire ruter igjen kan han ikke ha mer enn to hjerter.

Følgelig slo Syd hjerteresset og fortsatte med liten hjerter. Vest kom inn, og da han bare hadde ruter igjen måtte han spille til dobbeltrenons, hvorved Syd ble kvitt en hjertertaper og fikk det tolvte stikket ved stjelning.

Skulle Vest prøve å avblokere ved å kaste en hjerterhonnør på esset, spiller Syd seg inn på bordet og trekker hjerter derfra. Hvis den andre honnøren ikke kommer fra Øst legger Syd knekten. Stikker Vest er forholdet det samme som før, at han må spille til dobbeltrenons.

Da spillet forekom hadde Vest og Øst følgende kort:

♠ 4	N V Ö S	♠ 8-6
♥ K-8-2		♥ D-10-6
♦ D-9-8-7-6		♦ E-K-5-4-3-2
♣ 10-9-8-7		♣ 5-2

Red vil bemerke. Jeg vil for det første presisere at jeg ikke tok direkte avstand fra signalet i forrige nummer. Jeg innrømmer åpent og ærlig at jeg ikke har prøvet det tilstrekkelig selv til å ta noen avgjørelse. Jeg nevnte bare frykten for at det kunne misforstås. Men det kunne være interessant hvis noen av leserne ville utsette det for en kritisk prøve, og etterpå meddele sine erfaringer. Hultins tilleggsidé om å variere styrke og fordelingskast bør man også ta med, den er slett ikke dum.

R e d

De nye lovene:

Norsk Bridgeforbund har i disse dager sent ut en lovsamling for robberbridge. Duplikatlovene er blitt forsinket, og vil ikke komme før litt senere.

Det er første gang siden 1935 at det foreligger en norsk lovtekst for robberbridge. Vi tror derfor den vil være av stor interesse for alle dem som pleier å spille robberbridge, og vi vil anbefale alle som hører til den kategorien å ha et eksemplar liggende bestandig. Det er utrolig hvor mange stridigheter ved bridgebordet man på den måten kan unngå.

En ting skal De være oppmerksom på, nemlig at de nye lovene ennå ikke er trådt ikraft i Norge. Det skjer innen kort tid, når forbundet gir beskjed.

DE SISTE RESULTATENE I NORGESMESTERSKAPET

Idet bladet går i pressen får vi følgende resultater fra annen runde i Norgesmesterskapet for klubber:

114. Ogndal 1—Inderøy	69—37
119. Førceingkl. 1, Trondh.—Hjerter Ess 2, Trondh.	68—35
120. Førceingkl. 4, Trondh.—Centrum 2, Trondh.	86—23
121. Kristiansund BK—Honørkl., Kr.sund N	112—38
122. Isfjorden—Molde 2	47—22
128. Stavanger BK—Leiken 2, Kr.sand S	64—39
130. Leiken 1, Kr.sand S—Kristiansand BK	58—45
133. Skien—Kongsberg 1	60—54
135. Drammens Arb. Foren. 1—Junior, Horten	60—36
138. Hønefoss 2—Jevnaker 2	73—39
144. Astra 1—Frigg	80—41
145. Ruter To, Oslo—Sørumsand 2	62—57
147. Trumf 1, Oslo—Strømmen 2	59—23
151. Eidsvoll 2—OHF 1, Oslo	59—57
152. OHF 2, Oslo—St. Olav 2, Drammen	57—44
153. ABC 2, Oslo—Sinsen 4, Oslo	66—58
154. Folkvang, Oslo—Sørumsand 1	69—51
156. OHF 4—BFS, Oslo	87—34
159. Drammen—Blommenholm 2	63—28
160. Saturn 1, Oslo—St. Olav 1, Drammen	80—29
161. Sinsen 3, Oslo—Hjerterknekt, Oslo	61—41
163. Golia 1, Oslo—Espada 2, Oslo	59—52
164. Faresonen, Oslo—Gubbelaget i B. u. 1, Oslo	80—28
166. Sinsen 1, Oslo—Variant, Oslo	48—45
167. Oppegård—KNA 4, Oslo	57—45
168. Vienna 2, Oslo—Silentium, Drammen	59—45

Resultatene var vel ventet over hele Trøndelag og Vestlandet. På Sørlandet vant den nye klubben Leiken over sine gamle klubbkamerater fra Kristiansands BK, men forøvrig gikk alt normalt.

På Østlandet var det derimot en del overraskelser. At Eidsvoll 2 skulle slå OHF 1 var neppe ventet, heller ikke at St. Olav 1 skulle tape så fryktelig stort for Saturn 1. Videre fester vi oss ved Sinsen 1's knappe seier over Vigør.

Oppegård er blitt fryktet i KNA nå, etter først å ha vært inne og ekspedert KNA 5 for etterpå å slå ut KNA 4.

Oppegårdknektene fikk 5 poeng mer enn Trara, men det er mulig at et spill hvor Oppegårdknektene fikk 7 poeng er spilt med byttede kort. I så fall vinner Trara.

Sannsynligheter og spill

Einar Werner

Dette er den første artikkelen av Einar Werner om sannsynligheter og spill. Den synes kanskje for videnskaplig for mange, men vi vil likevel be leserne om å titte litt på den. Den er nødvendig som en innledning til det vi kommer til i neste nummer, og er tross alt ikke så vanskelig som den kan se ut til ved første øyeblikk.

dette tilfelle legene — kalte resepten for nonsens, men folk trodde på det og sto i kø til neste "kur".

Nå går vi over til de betegnelse som jeg truet med. I forbindelse med dem vil jeg begynne med å utrydde en alminnelig misforståelse. Man tror at matematikeren er en arbeidsom men upraktisk person. Jeg vil påstå det motsatte. Matematikeren har innført sine betegnelser derfor at han er lat og praktisk.

FAKULTETER

Vi definerer begrepet fakulteter ganske enkelt ved et eksempel. $1 \times 2 \times 3 \times 4 \times 5 \times 6$ kallar matematikeren for et fakultet av 6, og forkorter det til 6! Et fakultet er altså en vanlig multiplikasjon hvor det første tallet alltid er 1, det neste 2 og så videre, og det siste tallet er det som er angitt for utrops-tegnet.

Kraftige tall for øvrig, disse fakultetstall. De har — som De lett kan konstatere — den ubehagelige egenskapen at de fort fyrer i høyden med rasende fart. Jeg skal ta noen eksempler på anvendelsen av dem.

1) De har en bokhylle med plass til ti bøker. Hvor mange måter kan De plasere dem på?

Den første boken kan plaseres på ti forskjellige måter. Deretter er det bare ni plasser igjen, hvoretter den andre boken kan plaseres på ni måter, neste på åtte, og så videre. De kan plasere de ti bøkene på 10! forskjellige måter. Regn vi ut dette tallet — hvilket den dovnne matematikeren ikke gidder — kommer vi til en bagatell som 362880.

2) De spiller bridge og tilhører ikke dem som sorterer kortene. Hvor mange måter kan De plasere dem i hånden på (eller legge dem ut på bordet hvis De er blindemann)? Nå kan vi leksen. Det blir 13! At 10! var 362880 regnet vi ut nettopp nå, så er det bare å multiplisere med 11, 12 og 13 i tur og orden.

3) Denne typen av fakultetsproblem går ofte igjen i tidsskriftenes oppgaver. På hvor mange måter kan 15 personer plasere seg rundt et middagsbord? Vi svarer 15! og gjesper. Leseren slår siden opp i fasit, konstaterer det enorme svaret og besvimer.

I min grønne ungdom syslet jeg en god del med matematikk, og lærte blant annet ved Tekniske Høgskolan samt Artilleri- og Ingenjörshögskolan. I den matematikken jeg hadde var blant annet de første grunnsetningene i sannsynlighetslæren. Hovedsakelig av materielle grunner endret jeg siden min livsbane, men den gamle kjærligheten til det første yrket sitter fremdeles igjen. Og interessen vokser mer når man hører selv meget intelligente personer komme med hårreisende påstander om dette emne. Jeg har derfor tenkt å "skrive fra meg" om dette emne i et par artikler, det vil si luften matematikernes syn på sannsynligheter og kortfordelinger. Men for å gjøre det må vi anvende en hel del beregninger og formuler som jeg skal forsøke å forklare. Disse er absolutt ikke vanskeligere å forstå enn at uttrykket *free on board* handelsfolk imellom forkortes till FOB, eller at kokeboksforfatterne helt enkelt skriver en spiseskje som "ss".

Målet med denne artikkelserien er at vi skal slutte med å dissekrere "symmetriens lov", denne så lite eksakt definerte loven. Som bl. a. europamesteren Reese redegjør for i sin siste bok, skjont i ytterst enkle vendinger. Men han tror tydeligvis på loven. Angående matematikere og deres oppfatning nøyer han seg helt enkelt med å konstatere at de argumenter han har anført ikke har noen tilslutning hos matematikerne. Nåja, for å dra en parallell husker De ganske sikkert den danske "vidunderdokteren" fru Ivansen, som var i Sverige i høst. Hun helbredet blant annet hodepine kollektivt ved å gå omkring blant publikum og vifte med armene. Videnskapsmennene — i

Vi har bruk for en betegnelse til. Jeg tror den forklares best med et eksempel den også. $\binom{6}{2}$ kaller vi for eksempel

for "6 over 2". Legg nå merke til at det ikke står noen brøkstrek i "den runde parentes" så De får ikke sette Dem ned og dividere 6 med 2.

$\binom{6}{2}$ betyr helt enkelt det samme som $\frac{6 \cdot 5}{1 \cdot 2}$. I nevneren skal det stå så mange sifre som det underste tallet i parentesen angir, hvorved man begynner med 1 og fortsetter med tall i stigende rekke. I telleren skal det stå nøyaktig like mange tall som i nevneren, idet man begynner med det tallet som står øverst i parentesen og fortsetter med tall i synkende rekke til man også har fått like mange tall som i nevneren.

Hva blir f. eks. $\binom{52}{13}$ — som vi kaller "52 over 13"? Jo, vi skal ha 13 tall i nevneren med begynnelse fra 1 og like mange tall i telleren med begynnelse fra 52. Stigende tall i nevneren og fallende tall i telleren. Vi får altså

$$\binom{52}{13} = \frac{52 \times 51 \times 50 \times 49 \times 48 \times 47 \times 46 \times 45 \times 44 \times 43 \times 42 \times 41 \times 40}{1 \times 2 \times 3 \times 4 \times 5 \times 6 \times 7 \times 8 \times 9 \times 10 \times 11 \times 12 \times 13}$$

Selvfølgelig skriver man praktisk talt aldri ut alle sifrene. Vil man skrive om den runde parentes til fakultetstall går det derimot forbløffende lett. I det ovenstående eksemplet er jo nevneren allerede 13! For at vi også kan skrive telleren i fakultetsform forlenger vi teller og nevner med 39! og får

$$\binom{52}{13} = \frac{52!}{13! 39!}$$

På denne måten kan enhver rund parentes lett skrives ut i fakulteter.

Leseren er kanskje forbauset over at vi oppholder oss så lenge ved en betegnelse som den runde parentes, men i virkeligheten er den alfa og omega når det gjelder å beregne antallet av mulige kortfordelinger og sannsynligheter i forbindelse med dem.

ANTALLET AV KOMBINASJONER

Nå kommer vi til en av de viktigste anvendelser av den runde parentes. For å generalisere formelen antar vi at vi har a gjenstander foran oss. Alle gjenstander er ulike, som f. eks. kortene i

en vanlig stakk. Av disse a gjenstander skal De ha b (b er altså et mindre antall enn a). På hvor mange måter kan dette ske? Svaret er $\binom{a}{b}$ — altså vårt nye bekjennskap den runde parentes, eller som matematikerne sier "a over b".

Denne formelen er meget lett å bevise, men jeg hopper over det og nøyer meg med et eksempel. De har fem kort på bordet, nemlig esset, toeren, treeren, fireren og femmeren i hjertes. Av disse skal De selv ha to. På hvor mange forskjellige måter kan De få disse to? Det blir

$$\binom{5}{2} = \frac{5 \cdot 4}{1 \cdot 2} = 10.$$

Nå ser vi etter om det stemmer. De kan ta opp esset og toeren, esset og treeren, esset og fireren, esset og femmeren, toeren og treeren og . . . , nei, det kan De like godt kontrollere selv.

Det stemte altså, og jeg tar et nytt eksempel. Vi spiller bridge. På hvor mange måter kan De få 13 kort? Svaret blir $\binom{52}{13}$ som vi tidligere har skrevet ut med sifre. Og nå skal vi gjøre det litt vanskeligere. Hvor mange forskjellige fordelinger finns det i bridge?

Jo, den første spilleren kan få sine kort på $\binom{52}{13}$ forskjellige måter.

Det er 39 kort igjen til den neste spilleren, hvorfor han kan få sine kort på $\binom{39}{13}$ forskjellige måter. For den tredje spilleren blir det 26 kort igjen, og dem kan han få på $\binom{26}{13}$ forskjellige måter. Nå er det bare 13 kort igjen, og de kan spilleren bare få på en måte. Vi kan godt sette dette også i en rund parentes, det blir $\binom{13}{13}$ hvilket man lett vil forstå blir nøyaktig 1.

For å få frem antallet av mulige kortfordelinger multipliserer vi de antall forskjellige måter som hver enkelt spiller kan få sine kort på. Det blir

$$\binom{52}{13} \binom{39}{13} \binom{26}{13}$$

Da vi har lært oss hvordan vi utvikler runde parenteser i fakulteter kan vi jo more oss med å gjøre det. Vi får

$$\frac{52!}{13! 39!} \times \frac{39!}{13! 26!} \times \frac{26!}{13! 13!}$$

Svak opplysende dobling

Erik Schubert

Jeg har med stor interesse tatt del i artikkelen om den svake opplysende doblingen i nr. 9 av Bridgejournalen, men oppriktig talt var jeg av den mening at hver eneste noenlunde rutinert turneringspiller nå bruker den svake opplysende doblingen. Det er imidlertid tydeligvis ikke tilfelle.

Jeg synes det er temmelig innlysende at fordelingsdoblingen er et meget bedre våpen enn den gamle honnørsterke opplysende doblingen. De moderne prinsippene for en opplysende dobling hindrer jo ikke at man dobler opplysende med en hånd som oppfyller fordringene for den gamle sterke doblingen.

Fordelingsdoblingen er et utmerket instrument, men man må dra en grense for hvor svak den får være. Jeg kan ikke la være å undre meg over at det til å begynne med alltid har vært vanskelig å få en spiller til å krype ned under de bestemte tre honnørstikkene for en opplysende dobling, men hvis man først har fått ham på glid er det ikke grense for hvor langt man går. Det er på den samme måten som når man begynner å prute på en farges meldbarhet. En gang våget man ikke melde en farge som E-9-6-3, men så løsnet skredet, og plutselig ble 5-4-3-2 meldbar. Man tok heller ikke noen hensyn til i hvilken situasjon man meldte en slik farge. Dette ga til resultat at man ofte ikke fikk kontrollen over trumffargen, og den sørgelige følgen ble adskillige og kostbare betar.

Oppriktig talt er jeg redd for at det går samme veien med den svake opplysende doblingen. Den kan så lett dege-

nereres, og blir da temmelig snart verdiløs som elementær regel — og i det samme øyeblikket oppstår utallige misforståelser, som burde ha vært unngått.

På den samme måten som fornuftige spillere bekjemper manien om å melde en hvilken som helst firekortfarge i enhver situasjon, ved å fastsette bestemte regler for når man kan melde en svak farge, bør man prøve å bremse utviklingen før man kommer dit at et man gladelig dobler opplysende på et honnørstikk.

Jannersten mener i den nevnte artikkelen at hans makker heller burde ha doblet opplysende enn meldt en spar med:

♠ kn-10-9-5	<table border="0" style="margin: auto;"> <tr><td>N</td></tr> <tr><td>V Ö</td></tr> <tr><td>S</td></tr> </table>	N	V Ö	S	♠ E-D
N					
V Ö					
S					
♥ —	♥ K-D-10-5				
♦ D-9-6-5-4	♦ E-K-kn-10-8				
♣ K-8-5-3	♣ 10-4				

Ingen var i faresonen, og Syd hadde som giver åpnet med en hjertes. Vest meldte en spar, som Øst etter en lang pause høynet til fire spar. Den meldingen liker jeg absolutt ikke. Det er mange adskillig mer elastiske meldinger for å undersøke hva makker egentlig har meldt på. Deretter kan man i ro og mak finne ut hvilken kontrakt som egentlig er den beste. Den klassiske meldingen i Østs posisjon er vel tre ruter, men jeg tror at mange "moderne innstilte" spillere vil nøye seg med to ruter, som de oppfatter som krav for en runde. *) Den metoden er

*) Det er vel litt farlig.

Red

Fakultetene av 39 og 26 forkorter vi bort, og får deretter

52!

13! 13! 13! 13!

De fleste av oss kjenner vel fra skolen hva parenteser er. Vi samler derfor nevnerens fire 13-fakulteter i en parentes og skriver for å få det litt elegantere vårt svar om mulige antall av fordelinger i bridge slik:

$\frac{52!}{(13!)^4}$

Et fantastisk stort tal, som alle bridge-spillere vet. Hvis man regner det ut blir det 53 644 737 765 488 792 839 237 440 000.

Et tall med 29 sifre, rett og slett. Him-melen bevare oss fra å behøve å kontrollere utregningen!

Når vi nå slutter månedens artikkel om "sannsynligheter og spill" vil jeg peke på at det vi nå har syslet med bare er en kvalifisert måte å regne på, og ikke matematikk i ordets egentlige forstand. Men det var nødvendig med et litet lynkursus for at vi skal kunne resonnerer med hverandre i neste artikkel.

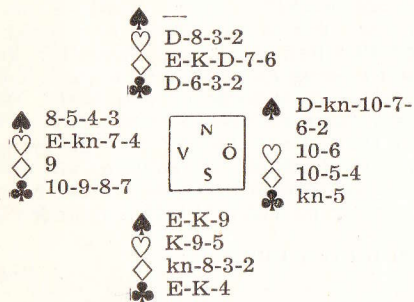
Neste måned kommer jeg til sannsynlighetene, og da håper jeg at jeg skal kunne bli litt mer interessant.

spesielt effektiv når det gjelder å undersøke om man skal spille grand eller farge.

Enten Øst melder to eller tre ruter skulle jeg tro at Vest høyner fargen. Han har nettopp ved ikke å doble opplysende fortalt om en svak hånd, og trumfstøtten må derfor være basert på spillestyrke og ingenting annet. Øst kan derfor ikke få noe galt bilde av hånden. Hva Øst deretter foreslår, å spille i spar, melder fem ruter eller får idéen å spørre i kløver, har ikke noe med dette spørsmålet å gjøre, fordi Vest aldri aksepterer noen sparkontrakt.

Selv om Vest således har meldt en spar, kan man lett unngå å havne i den feilaktige kontrakten fire spar. Jeg anser derfor ikke den opplysende doblingen for å være det eneste saliggjørende i denne situasjonen.

Stillingen blir en helt annen hvis Øst hadde fått sjansen til å passe først. Da kan Vest doble opplysende på en temmelig svak hånd, fordi det neppe er noen risiko for at han skal bli overfalt med en for sterk melding. En svak opplysende dobling i denne situasjonen er omtrent farefri. Her er et spill fra Nordisk Mesterskap i Helsingfors, mellom Norge I og Danmark I:

Øst ga, og Nord—Syd var i faresonen. Meldingene gikk:

Øst	Syd	Vest	Nord
pass	1 ♦	D	RD
2 ♠	3 gr	pass	pass
pass			

Som De ser er seks ruter hjemme uten vanskelighet, men den svake opplysende doblingen har nok sin store skyld i at Nord—Syd ikke kom dit.

I våre kretser har vi brukt den svake opplysende doblingen i lengre tid, men vi har gjort den erfaringen at man før

De nye lovene

Nye lover både for robberbride og duplikatbride vil foreligge i løpet av kort tid.

Lover for robberbride.

Pris kr. 2.25. Tilsalgs i alle Narvesens kiosker.

Lover for duplikatbride.

Pris kr. 2.75. Kan bestilles på Norsk Bridgeforbunds kontor., Jacob Aalls-gt. 46, Oslo. Beløpet, pluss porto, kr. 0.25 pr. eksemplar, må følge med bestillingen. Ved ordre på minst fem eksemplarer sendes lovene portofritt.

makker har meldt bør ha minst 2 + honnørstikk for en dobling. En hånd som:

♠ K-kn-5-4 ♥ D-10-5-3 ♦ 9 ♣ E-kn-8-5

regner vi for å være det minste for en opplysende dobling, når motparten har åpnet med en ruter eller en kløver.

Samtidig med at vi har gått inn for fordelingsdobligen har vi også revidert makkers svar. For det første har vi innført den regelen at man ikke må vurdere doblers defensive styrke til mer enn to stikk, hvilket innebærer at man må være meget sterk i motpartens farge for å kunne straffepasse.

For det andre har vi innført Herberth-konvensjonen som avslag, men bruker den bare i situasjoner hvor doblersen makker ikke passer etter motpartens åpningsmelding. I slike situasjoner går vi ut fra at hånden er svak, og det er ingen grunn til å gi beskjed om dette en gang til. For å melde positivt kreves etter vår oppfatning at hånden skal ha omtrent 1 + honnørstikk. Med to eller flere honnørstikk skal man hopp-melde, hvis man har en farge som er såpass som kn-10-5-3 eller D-7-5-4 eller lignende. Med en god farge, f. eks. E-10-6-5-4 eller D-kn-8-7-4 avgir man en dobbelt hoppmelding. Med en meget solid edel farge som for eksempel K-D-kn-6-5-4-3 og omtrent et honnørstikk går man rett i utgang.

Det var altså hvordan vi behandler de svake opplysende doblingene, og jeg tror jeg kan si vi har hatt gode resultater.

DET PRAKTISKE RESULTAT

Egil Wang

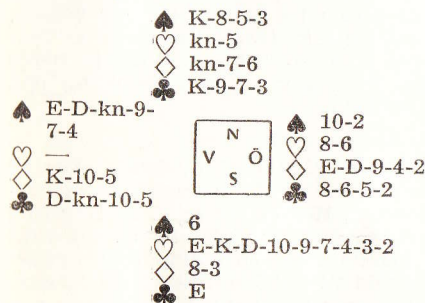
De har sikkert mange ganger sett kontrakter som er blitt vunnet, men som kunne ha vært betet ved et annet motspill. Når en slik kontrakt går hjem, er det vanlig etterpå å høre følgende bemerkning:

"Det er bet i denne kontrakten, så den skulle aldri ha vært meldt."

Disse uttalelsene viser at vedkommende ikke egentlig er klar over hva bridgen går ut på. Det er ikke snakk om å finne fram til kontrakter som kan vinnes med ethvert motspill, eller hvis bare ikke fordelingen er altfor uheldig. Man skal melde kontrakter som vinnes enten fordi fordelingen er så og så gunstig, eller fordi det er grunn til å tro at motstanderne ikke finner betevarian-ten.

Dette gir en voldsom forskjell. Det er haugevis av kontrakter som vinnes fordi motspillet ikke er perfekt, og en slik kontrakt gir nøyaktig like mange poeng som den samme kontrakten i andre spill, hvor det er likegyldig hva motparten gjør for noe. Vi må derfor melde slike kontrakter også, hvis vi vil hevde oss. De kan være sikker på at spillerne ved andre bord melder dem.

Ta dette eksemplet, hentet fra en robber i julen:

Syd ga, og meldingene gikk:

Syd	Vest	Nord	Øst
2 ♥	2 ♠	3 gr	pass
6 ♥	pass	pass	pass

Jeg vet ikke grunnen til at Syd meldte sekseren direkte uten å undersøke makkers ess — kanskje det var på grunn av all julematen, kanskje det var fordi han ville ta en sjanse. Men det hefter vi oss ikke ved, hovedsaken var at Syd fikk sin kontrakt. Og jeg tror

at ni av ti spillere på Vests plass ville ha gitt ham kontrakten.

Spillet gikk slik: Kløverdamen kom ut, Syd stakk med esset og spilte spar seks. Vest tok for spareset. Hvis han hadde vært synsk ville han selvfølgelig ha spilt ruter, men Vest ante ingenting om at makker hadde ruteresset. Det var han sikker på at Syd hadde. Ruter-damen også. Ut fra de forutsetninger Vest hadde for å bedømme spillet ville det derfor ha vært glade vannvidd å spille ruter, mente han selv etterpå.

Denne kontrakten gir like mange poeng som om Syd hadde hatt ruteresset istedenfor ruter tre. Sikkerhetsmomentet er selvfølgelig ikke like stort, men når Vest har de kortene han har er det iallfall minst 50 % sjanse for at slemmen skal gå hjem. Og da skal jo en slem meldes, heter det.

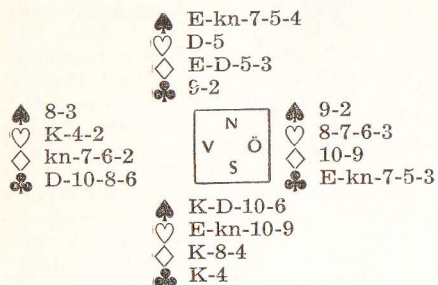
Dette vil ikke si at jeg vil anbefale å melde en slem med disse hendene. Motpartens fordeling kan jo være en helt annen, med spareset hos Øst vil det for eksempel ikke være den ringeste sjanse. Heller ikke er sjansen så stor hvis Vest får ruter-damen. Eller esset.

Men jeg våger å påstå at det finnes haugevis av kontrakter som bør meldes, selv om det er sikker bet hvis motparten finner den beste spilleføringen sin. Ta for eksempel spørsmålet om å melde en slem som bare er avhengig av at en bestemt farge ikke kommer ut. Selv om utspilleren har holdepunkter i meldingene og sine egne kort er det slett ikke sikkert at han finner den riktige fargen. Han har fire farger å velge mellom, og forbløffende mange ganger vil honnørene i den farlige fargen sitte slik at utspilleren absolutt ikke tør å røre den fargen.

La oss f. eks. si De har tre små kløvere på hver hånd. Utspilleren kan ha konge-knekt. Tror De han vil like å spille ut fra den kombinasjonen? Eller fra ess-dame? Eller fra kongen med flere småkort ved siden? Det er så mange muligheter i en slik situasjon at det mange ganger lønner seg bedre å melde slike slemmer enn en hvor man er avhengig av en vellykket finesse.

Og nå kommer vi til et meget viktig poeng, som bare få spillere er virkelig klar over. Når De og makker begynner å tenke på slem, skal De ikke spørre for meget *hvis De selv blir blindemann*.

La oss for eksempel si at De spør med fire grand, og tilslutt lar makker spille seks spar, etterat De har fått konstateret at han mangler et ess. Denne opplysningen har De bruk for inntil De avgir sluttmeldinger. Men motstanderne har bruk for den under spillet også. Et eksempel:

Meldingene gikk:

Syd	Nord
1 ♠	2 ♦
2 ♥	4 gr
5 ♦	6 ♠

Vest begynte med ruter to, som ble stukket med esset på bordet. Øst var nødt til å legge ruter ni, noen mindre hadde han ikke. Bordet fortsatte med hjerterdamen, som fikk løpe til Vets konge.

Sett Dem nå i Vests sted et øyeblikk. Svaret på fire grand har fortalt ham at hans makker har et ess. Hvis dette esset er trumfesset er beten sikker i seg selv. Hvis Syd har trumfesset selv må Øst ha kløveresset, og da kan det ikke under noen omstendighet være galt å spille kløver, før Syd får sjansen til å kaste bordets kløvere på hjerter.

Uten Nord's avslørende fire grand ville Vest ha hatt det langt værre. Makker har gitt noe som kan minne om styrkekast i ruter — er det ikke da naturlig at Vest fortsetter med en ruter til — og gir Syd kontrakten?

Øst hvorfor skulle Nord melde fire grand? Det kan selvfølgelig tenkes at Syd har åpnet uten ess, men det er litt sannsynlig. I minst ni av ti spill vil Syd ha minst et ess, og det eneste Nord har igjen for grandmeldingen sin er å ha gitt motparten opplysninger om Syds kort.

Jeg vil ikke dermed påstå at man aldri skal spørre når man selv skal være blindemann. Men det er iallfall forbløffende mange ganger kontrakten blir betet *nettopp* fordi man spør, så De

bør alltid i en slik situasjon tenke over om svaret virkelig har avgjørende betydning. Tenk på om De ikke kan beregne makkers kort uten noe spørsmål.

Så har vi en annen, lignende situasjon, som jeg gjerne vil prate litt om. Jeg har sett flere spillere som stadig vekker dobbel kontrakter som vinnes. Når spillet er over foretar de en grundig analyse, og hvis de finner en betevariant så er de lykkelige tiltross for at de har skjenket motparten en god del ekstra poeng.

"Det er bet i kortene," sier de, "så det er riktig å doble."

Sludder. Det er ikke riktig å doble fordi om det er sannsynlig at det er bet med perfekt motspill, men når det er sannsynlig at motparten går bet. Det er en voldsom forskjell på disse tingene. Vi må alltid regne med en viss feilprosent, også i vårt eget spill. Derfor må vi ikke doble medmindre det er sannsynlig at vi kan finne den varianten som beter. Eller vi kan doble en kontrakt selv om den kan vinnes mot enhver motspill, hvis det er svært litet sannsynlig at melderer kan finne denne spillemåten.

Det er ikke det teoretiske spørsmålet om det er bet eller ikke med perfekt spillføring vi må ta hensyn til. Vi må tenke på den praktiske bridgen. Hvis det hender mange ganger at kontrakter som De har doblet blir vunnet, så må De ikke trøste Dem med at "det er bet i kortene", men De må ta Deres egne meninger om straffedobling opp til revisjon.

Og så går vi et øyeblikk over til spørsmålet om stampemeldinger i parturnering. Her er det også en ting som de fleste glemmer. Nemlig at det aldri er spørsmål om en stamp er vellykket i forhold til den kontrakten Deres motspillere har meldt, men om den er vellykket i forhold til den kontrakten de andre bordene har meldt.

La oss si at motstanderne ved Deres bord har meldt en slem. Før De bestemmer Dem til å stampe nå De så godt De kan overveie om det er sannsynlig at mange andre bord melder denne slemmen. Hvis det ikke er sannsynlig må De ikke stampe medmindre De kan klare Dem med så få beter at det lønner seg mot en utgang. Kanskje ikke da heller, fordi andre bord da vil ha funnet en billigere stamp.

Parturneringsteknikk

Sperremeldinger

Rolf Bøe

Jeg skrev i forrige nummer om straffedoblinger i parturnering, og påviste at taktikken ofte var en helt annen enn i robberbridge (og i lagkamp, som er en mellomting mellom robber og parturnering. Med den nåværende beregningsmåten nærmere robber). Det samme er tilfelle på mange andre felter, forskjellen er så stor at man nesten kan snakke om et annet spill.

Grunnen er nevnt mange ganger før, men det skader ikke å gjenta den. I robber er det spørsmål om hver meget man kan tjene eller tape ved en bestemt melding eller en bestemt spillføring, mens det i parturnering er spørsmål om hvor mange ganger man kan tjene eller tape.

Ta for eksempel spørsmålet om sperremeldingene. Vi har Culbertsons to- og treregel, som sier at man for man sperrer skal ha sikkerhet for ikke å gå mer enn 500 i betet, selv om motparten dobler og makker er blank. Det er mulig det er en god regel — i robber. Personlig går jeg enda lenger der også, fordi jeg kanskje kan redde 500 poeng to ganger mot å gå en ekstra bet den tredje. Men stort lenger enn Culbertsons to- og treregel bør man iallfall ikke tøyse seg. Men hvor langt tror De De kommer med denne regelen i parturnering? Sørgelig kort.

La oss ta et drastisk eksempel, og si at De ti ganger avgir en sperremelding som hver gang koster Dem 1400. Alle er i faresonen. Hvis motstanderne har slem i kortene seks av de ti gangene, og utgang de fire siste gangene, vil De tape over 2500 poeng ved å sperre istedenfor

å la motparten melde i fred. Ja selv om det er slem i kortene ni ganger av ti vil De tape, om enn tapet da blir innskrenket til ca 500 poeng.

Ikke særlig gode odds, hva? Motparten må ha slem ti ganger av ti for at det skal lønne seg, da vil De få en for-tjeneste på stakkars 300 poeng.

Men i parturnering? Ja, her er det litt vanskeligere å svare, fordi det er så avhengig av hva andre bord gjør. Men la oss si at det spilles en turnering over elleve bord, og at åtte av de ti andre bordene melder slemmen når den kan vinnes. De gangene det ikke er slem får De middelscore ved ikke å sperre. Det vil si at De ved å sperre får 48 poeng hvis det er slem i seks av de ti spillene, mot 44 poeng ved å passe og la motparten melde i fred. Og hvis det er slem i ni av ti spill får De en kjempefortjeneste, hele 72 poeng mot 41 ved å passe.

Dette eksempel lærer oss at vi kan sperre i en parturnering såsant det er en anelse større sjanse til å tjene på det enn på å tape på det. Spørsmålet om hvor meget vi taper har mindre interesse. Blir det en bunn kan vi like godt lage en ordentlig en; det eneste som kan hende er at utregneren får en billig latter på vår bekostning fordi vi har —1400 mens de andre har —140 eller noe slikt. Men han kan gjerne le, det koster oss ikke mer i matchpoeng enn om vi hadde fått —200.

Men nå er det slett ikke alminnelig at sperremeldinger blir stående. Motparten har svært liten tid til å bestemme om de skal la Dem spille i en dob-

La oss si Deres motstanderne er de eneste som har meldt sekseren. Om den er aldri så opplagt så lønner det seg ikke å stampe, hvis De går mer i bet enn motparten ville ha fått ved en utgang. Det er utgangen Deres resultat blir sammenlignet med, ikke den slemmen som Deres motstandere har meldt. I slike situasjoner bør De derfor langt heller passe og ta sjansen på bet, selv om denne sjansen er aldri så liten.

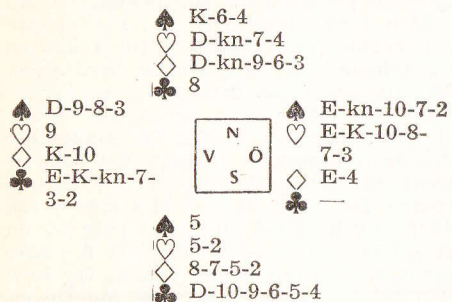
Det kan sies utrolig meget om det praktiske resultatet, men dette får være nok for denne gangen. Jeg håper De har fått fatt i poenget — at det ikke er spørsmål om hva som kan skje ved perfekte konvensjoner, perfekte meldinger fra begge kanter og perfekt spillføring — men hva som sannsynligvis vil intreffe når man tar hensyn til at det er levende mennesker som spiller bridge, og den begrensning av kunnskapene som disse menneskene har.

let kontrakt eller om de skal ta initiativet selv. Selv om motparten tar Harvey og alle andre moderne konvensjoner til hjelp hender det som regel at de melder over. Og da har De uten å risikere et eneste poeng fått en stor fordel. De har brakt forvirring inn i motstandernes rekker, De har spist opp melderunder for dem og tvunget dem til å starte sine meldinger på et høyt trin, slik at de får svært få melderunder til disposisjon.

Dette spillet er hentet fra en stor parturnering et år siden:

Nord gir, alle i farensonen.

Meldingene gikk:

Nord	Øst	Syd	Vest
pass	1 ♥	4 ♣!	D
pass	4 ♥	pass	pass
pass			

Øst fikk fem trekk, men det var ren bunn fordi han hadde et langt bedre spill i spar.

Syds fire kløver ble betegnet som rene galemathias, men jeg er ikke sikker på at det er riktig. Saken er at det er vanskelig å la en slik melding bli stående doblet. Kan Syd få karret til seg fem stikk er det allerede fortjeneste hvis motparten har slem. Så mange stikk kan han ikke få her, fordi kløverne sitter så skjevt imot, men nettopp derfor er det så stor sjanse for at doblingen blir tatt ut. Det blir ikke annerledes hvis vi flytter flesteparten av Vests kløver over til Øst. Da vil det aldri bli noen dobling, fordi Vest vil tøy seg så langt som mulig for å få støttet makker.

Det er ikke for ingenting at De totvekk ser toppspillerne avgir sperremeldinger som blir betegnet som fantastisk frekke, for eksempel Jens Magnussens åpning med tre kløver i St. Eriks parturnering ihøst på:

♠ 5-4 ♥ 10-8 ♦ D-10-6-4 ♣ K-kn-6-4-2

Riktignok var Magnussen utenfor og motparten i farensonen, men allikevel er det langt igjen til at Magnussen tilfredsstiller kravet til en treåpning etter to- og treregelen.

Om Magnussen tapte noe på meldingen? Nei, ingenting. En annen sak er at han ikke tjente noe heller, fordi motparten tross alt havnet i riktig kontrakt. Denne gangen.

Men Magnussen er en erfaren spiller som vet hva han gjør, og spesialist i parturnering. Når han avgir slike tremeldinger er det fordi han venter å tjene på dem i det lange løp. Fordelen ved å gjøre det vanskelig for motparten er langt større enn den ulempen som kommer i form av en unødigg bunn en gang iblant. Og det er ikke bare Magnussen som resonnerer slik. Studer sperremeldingene til våre beste spillere, og De vil finne at de mange ganger er fantastisk frekke.

En annen sak er at det slett ikke er sikkert man med en gang vil få så gode resultater hvis man går over til disse tynne sperremeldingene. De skal plaseres på riktig sted. Og dessuten er det noe som heter makker. Han må være noenlunde klar over den styrken De har når De sperrer, ellers kan det bli mange kostbare misforståelser fordi makker løfter til utgang med alt for liten styrke. Hvis De vil gå inn for lette sperremeldinger må De derfor eksperimentere Dem litt fram, begynne forsiktig og prøve å finne Deres egen stil etterhvert. Det er litt følelsessak, temperament og slikt som spiller inn også.

Før jeg slutter vil jeg minne om at De innfører den reneste gjettekonkurransen ved å sperre. Ikke bare for motparten, men også for Dem selv. La oss for eksempel si at De åpner med fire spar, nestemann sier fire grand, hvorefter fjerdemann hopper rett i seks hjerter.

Motstanderne kan umulig med sikkerhet si at seks hjerter er den riktige kontrakten, fordi de har hatt så få melderunder til disposisjon. Det kan være alt fra utgang til storeslem, og motstanderne håper bare at de har gjettet riktig. Men nå kommer turen til Dem, og spørsmålet er om De skal la seks hjerter stå udoblet, doble eller stampe i seks spar. De kan som regel ikke vite noe sikkert De heller, det blir gjetteverk for Dem også. Hva gjør De?

Mitt personlige råd til Dem er å passe. De har allerede innført gjettemomentet for motparten, og siden det er flere

ALT ER RELATIVT

Bjørn Larsen

Jeg akter absolutt ikke å ta fra Einstein æren for relativitetsteorien, men jeg hadde tenkt å nevne litt om tid og tempo. Begrepet *tid*, kan det igrunnen sies å være så relativt? Jeg lurte på dette, en time vil jo alltid være en time, den vil alltid bestå av 60 minutter enten det er tidlig om morgenen eller sent på kvelden. Men så kom jeg til å huske en historie om en professor hvis yndlingstema var å forelese om begrepet *tid*. Denne proffen fremholdt alltid at tiden er relativ og faktisk umulig å definere trass i at alle mener å ha det mest nøyaktige kjennskap til den.

"For eksempel," spurte han studentene, "er en time lang tid?"

"Å, en fryktelig lang tid," mumlet en av studentene som tenkte på den lek-sjonen som nå ville komme.

"Ville den samme timen være like fryktelig lang hvis du fikk være alene i forelesningsalen sammen med en kjekk jente?" fortsatte proffen.

Studenten innrømmet at under slike forhold ville timen gå meget fortere, ja, altfor hurtig. "Men," tilføyde han, "jeg ville klare meg ganske bra hvis jeg utnyttet timen på beste måte!"

Det slo meg at denne siste replikken med fordel kunne overføres til bridgens område. Som spiller, eller motspiller — kan De klare Dem ganske godt hvis De ikke sløser bort noe av den tiden De har til disposisjon.

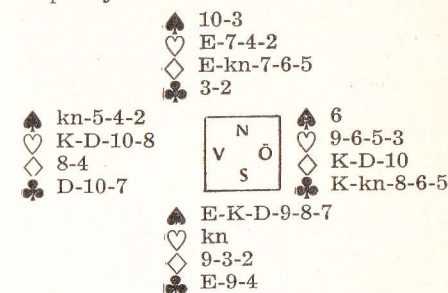
Tid, det er det vi i bridgesproget kaller *tempo*, og det vil igjen si utspill og påspill. Når De taper et utspill betyr det at De har tapt tempo, og fienden vil sikkert utnytte denne sjansen til å fullføre *sin* plan, mens De kommer for sent til å fullføre Deres egen.

Det kan på mange måter sammenlignes med et kappløp, ja — det behøver ikke absolutt være et kappløp med motspillerne — det kan også være et kappløp med Deres egne kort. For eksempel når De må trumfe et taper med en av blindemanns verdiløse småtrumfer, på samme tid skal motpartens

meldinger å gjette på er det en litt større sjanse for at det blir gjettet galt enn riktig. Derfor vil jeg gi Dem følgende råd: Sperr så høyt som De tør med en gang, og pass etterpå. La motparten klare gjettingen.

trumf tas ut, og en sidefarge skal også godspilles.

Det nedenstående spillet viser hvorledes Syd utnyttet alle muligheter og tok godt vare på den tiden han hadde til disposisjon:

Meldinger:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♠	pass	2 ♦	pass
3 ♠	pass	4 ♠	pass
pass	pass		

Vest startet med hjerter konge, og Syd syntes det så meget lovende ut. Seks trumfstikk pluss tre ess, og det tiende stikket kan sannsynligvis fåes ved å trumfe en kløver hos Nord. Men etterhvert som Syd betraktet blinde-manns kort ble han mer skeptisk innstilt. Det er ingen lov som sier at trumfen må være fordelt 3—2, selv om matematikken sier at 3—2-fordelingen forekommer i to av tre tilfelle. Men Syd gikk inn for å gardere seg mot dette tredje tilfellet så godt som mulig, og han utnyttet tiden på en fornuftig måte. Nord stakk hjerter konge med esset, og fortsatte med en liten hjerter som Syd trumfet. Nå fulgte liten kløver, Øst kom inn og som rimelig var returnerte han trumf. Denne stakk Syd med esset, og de to neste stikkene var kløver ess og kløver ni, som Nord stakk med sin siste trumf. En hjerter til ble stjålet. Tiden var nå inne til å titte litt på trumfen, og etter at spar konge var spilt viste det seg at Vest hadde et sikkert trumfstikk. På grunn av sitt forsiktige spill hadde imidlertid Syd enda en sjanse, og etter at han hadde tatt for spar dame ble Nord spilt inn på ruter ess. På Nordts siste hjerter — hvor Vest bare hadde å følge farge —

benyttet Syd anledningen til å ta for spar ni, hvilket var det tiende stikket.

Et enkelt spill, vil De si. Javel, det er mulig, men i en parturering over 8 bord ble kontrakten bare vunnet ved dette ene bordet. Og hvorfor? Fordi Nord's inntak ble nytt på en fornuftig måte. Hvis det blir spilt et hvilket som helst annet kort fra Nord i det andre stikket må det uvegerlig bli bet. Allerede i det andre stikket må Syd gå inn for å få for alle sine seks trumfer.

Det neste spillet er til skrekk og advarsel. Denne Sydspilleren ignorerte tiden fullstendig, og det gikk ikke bra:

♠ E-8-6-5		♠ D-10-7-4-3
♥ kn-2		♥ 4-3
♦ E-6-4-3		♦ 10-8-7-2
♣ E-10-3		♣ kn-7

N		
V	Ö	
	S	

♠ kn-9		♠ 4-3
♥ D-8-7-6		♥ D-kn-10-3-2
♦ K-D-kn-9		♦ kn-9-8
♣ D-8-5		♣ kn-10-2

♠ K-2		♠ E-K-D-10-5-2
♥ E-K-10-9-5		♥ E
♦ 5		♦ E-D-6-4-2
♣ K-9-6-4-2		♣ 9

Meldingene gikk på følgende måte:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♥	pass	1 ♠	pass
2 ♣	pass	3 gr	pass
4 ♥	pass	pass	pass

Meldingsforløpet var kanskje ikke det beste. Syd ga da også tydelig uttrykk for sin misnøye idet blindemann ble lagt opp.

"Lilleslem er bare avhengig av en finesse," var hans bemerkning.

Vest hadde startet med ruter konge, Nord tok esset og spilte hjerter knekt. Denne fikk løpe til Vests dame — og dermed var slaget tapt. Nok en ruter fra Vest måtte Syd trumfe, og deretter fulgte esset og kongen i trumf. Syd gikk nå på kløverne, og det tredje stikket i fargen fikk Vest. Selvfølgelig spilte han ruter enda en gang, og Syd måtte bruke sin siste trumf. Men nå var Vest alene om å ha trumf igjen, og da Syd spilte en kløver til brukte Vest trumfen sin, og innkasserte ruterstikket. Resultatet ble en bet.

Dette var også et spill som fordret omsorgsfull behandling. Etter å ha vunnet det første ruterstikket må Syd spille esset og kongen i trumf, og deretter godspille kløverfargen. Syd trumfer den ruter som motparten returnerer og spiller sine gode kløvere. Han må nemlig tillate motparten å få for begge sine

trumfer — han kan ikke ta sjansen på at de er fordelt 1—1. Men så lenge trumfen ikke opprinnelig er fordelt dårligere enn 4—2 — og kløverfordelingen er normal — kan kontrakten ikke tapes. Hele spillet er et kappløp for å sikre seg trumfkontrollen, og Syd har ikke tid hverken til å ta trumffinessen eller håpe på 3—3-fordeling. I likhet med studenten må han utnytte den tiden han har til disposisjon på en fornuftig måte.

Tidsfaktoren kan gi seg mange merkelig utslag. Her er et spill hvor det gjelder å hindre motparten i å utnytte tiden de har til disposisjon:

♠ 6		♠ 4-3
♥ 9-8-7-6-4		♥ D-kn-10-3-2
♦ 7-3		♦ kn-9-8
♣ 8-7-6-5-3		♣ kn-10-2

N		
V	Ö	
	S	

♠ kn-9-8-7		♠ E-K-D-10-5-2
♥ K-5		♥ E
♦ K-10-5		♦ E-D-6-4-2
♣ E-K-D-4		♣ 9

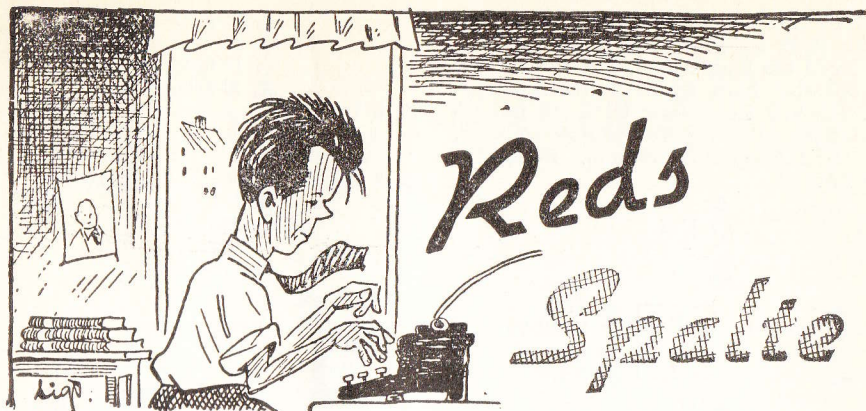
Meldingene:

Syd	Vest	Nord	Øst
2 ♠	pass	2 gr	pass
3 ♦	pass	3 ♥	pass
3 ♠	pass	4 ♣	pass
4 ♠	D	pass	pass

Ved første øyekast kan det kanskje se merkelig ut at Nord ikke prefererer fem ruter når fire spar blir doblet. Men vi må ikke glemme at Syd etter Nord's fire kløver har full anledning til å gjen-ta sin ruterfarge hvis han ønsker at Nord skal preferere. På dette grunnlaget trakk Nord den meget riktige slutningen at sparfargen måtte være meget bedre enn ruterfargen, og at fire spar tross alt måtte være den beste kontrakten.

Vest begynte med esset og kongen i kløver. Syd trumfet den andre, og fortsatte med ruteresset og en liten ruter, i den hensikt å benytte Nord's single trumf til å stjele den tredje ruter. Vest brukte tieren på den ruter, men Øst stakk over med knekten og returnerte trumf. Dermed måtte Syd tape et kløverstikk, et trumfstikk og to ruterstikk.

Hva kunne Syd ha gjort for å hindre dette? Jo, han gjorde feil da han spilte en liten ruter i det fjerde stikket. Han

Jeg vil begynne denne spalten idag med å ønske leserne et riktig godt nytt år, med masser av interessante spill ved det grønne bordet. Og så går vi over til avdelingen for "opplysende straffedobling", altså spill hvor en dobling røber sitsen slik at spilleren får hjem en ellers dødsdømt kontrakt. Her er et slikt eksempel:

Syd gir, alle i faresonen.

♠ 9-8-5-4		♠ K-kn-6-3-2
♥ E-6		♥ D-10-7-5
♦ E-K-7-6-3		♦ —
♣ E-2		♣ kn-10-9-4

N		
V	Ö	
	S	

♠ —		♠ E-D-10-7
♥ kn-9-8-2		♥ K-4-3
♦ kn-10-9-8-5-2		♦ D-4
♣ 8-6-3		♣ K-D-7-5

skulle ha spilt *damen* i ruter. Da måtte Vest ta stikket, og han kan ikke returnere trumf uten dermed å tape trumfstikket sitt. Og hvis han returnerer noe annet enn trumf, får Nord benyttet sin single trumf til å stjele Syds ruter.

Øst—Vest har et tempo til utnyttelse i det øyeblikket de kommer inn i det andre ruterstikket. Men så lenge Syd bestemmer hvem av motspillerne som kommer inn reduserer han verdien av dette tempo til ingenting.

Tilslutt et klassisk eksempel som viser kappløpet om trumfkontrollen:

Det var lagkamp, og meldingene gikk ved det ene bordet:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♣	pass	2 ♦	pass
2 ♠	pass	3 ♠	pass
4 gr	pass	5 ♠	pass
5 gr	pass	6 ♦	pass
6 ♠	pass	pass	D
6 gr	pass	pass	D
RD	pass	pass	pass

Syd ville vel aldri ha greid noen kontrakt på seks spar hvis ikke Øst dobling var kommet. Den kan vinnes hvis man kjenner fordelingen helt ut, men ved bridgebordet er det mer sannsynlig at Syd ville ha spilt på jevn fordeling av trumfen. Men Øst's dobling gjorde at Syd flyktet over i seks grand, og det er en lettere kontrakt, selv om ble interessant den også.

Mot seks grand startet Vest med ruterknekten, som gikk til Syds dame.

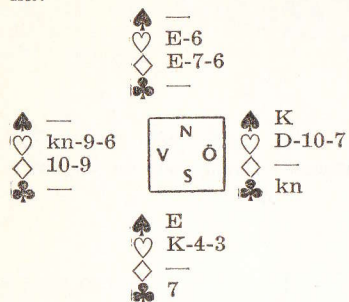
♠ 4-3-2		♠ D-10-9
♥ 4-3-2		♥ 6-5
♦ 5-4-3-2		♦ 10-9-8-7
♣ 4-3-2		♣ D-kn-10-8

N		
V	Ö	
	S	

♠ K-kn		♠ E-8-7-6-5
♥ 9-8-7		♥ E-K-D-kn-10
♦ E-K-D-kn		♦ 6
♣ 9-7-6-5		♣ E-K

Syd kan vinne fire spar, men ikke fire hjerter. Hvorfor?

Han fortsatte med kløver til esset, og trakk spar ni, som fikk løpe. Ny spar fra Nord ble knepet med tieren hos Syd, og deretter kom Syds to kløverhonnører. Nå var tiden inne til å gå inn på bordet på ruter og trekke nok en spar, som Syd knep med damen. Stillingen var nå:

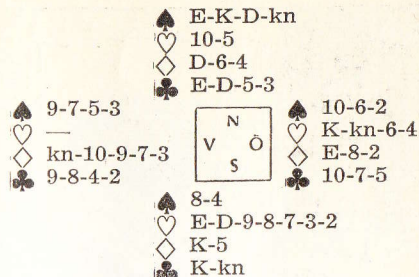

Nå kom spareset fra Syd, og Vest var i vanskeligheter. Han kunne ikke oppgi ruterfargen, og måtte derfor kaste hjerter og overlate denne fargen till makker. Men det var bare en utsettelse av dødsstøtet. Nord kastet ruter seks. Syd fortsatte med hjerter til esset, og når ruteresset kom fra Nord måtte Øst kapitulere uten betingelser. Resultatet ble et redoblet overstikk og 1380 poeng til Nord—Syd, mens Øst—Vest sannsynligvis ville ha fått 50 poeng for en udoblet bet i seks spar, hvis bare Øst hadde kunnet dy seg. Enda kunne Øst være glad for at motparten ikke var i faresonen.

Men så var det påstanden om at seks spar kan vinnes. Vest åpner vel med ruterknekten. Hvis Øst stjeler denne er alt over, for Syd har innkomster nok på bordet til å knipe opp resten av Østs trumfer. Men en skarp Østspiller lar være å stikke. Da tar Syd for damen, og går inn på bordet på kløveresset. Nord spiller trumf, og vi kan jo si Øst dekker med knekten. Syd tar damen, innkasserer kongen i kløver, og går inn på bordet igjen på kløverstjeling. Spar åtte fra bordet, som får løpe, og en spar til som Syd kniper med tieren. Deretter følger spareset. Nå er Øst den eneste som har en trumf igjen. Den kan han få for, men resten av Syds kort står.

Her er en annen dobling av den samme typen, som bare gir melderens beskjed om hvordan kortene skal spilles: Syd gir, alle i faresonen.

Meldingene:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♥	pass	2 ♠	pass
4 ♥	pass	6 ♠	D
pass	pass	pass	

Syds fire hjerter i denne posisjonen forteller om en lang og god trumffarge, og er selvfølgelig en mild invitasjon til slem. Da Nord ikke har tømt seg ut med sine første meldinger tar han imot invitasjonen.

Uten dobling fra Øst ville vel noen hver ha spilt hjerter fra Nord og knepet med damen, for etterpå å oppdage at den skjeve trumfsitsen gjorde spillet umulig å vinne. Men doblingen gjorde at Syd ble forsiktig vakt. Ruterknekten kom ut, Øst stakk med esset og Syd avblokkerte med kongen — her gjalt det å skaffe blindemann masser av innkomstkort. Ruter kom tilbake, og bordets dame fikk stikket.

Syd fant at hjerterkongen ikke var nok doblingsgrunnlag. Vest måtte ha noe mer, minst konge, knekt tredje, sannsynligvis fjerde. Og da var det bare én måte å spille på. Hjerter ti kom fra bordet, og fikk løpe. Ny hjerter ble knepet med nieren, som også holdt, og så var det bare et spørsmål om Syd kunne få kortet seg nok ganger i trumf. Det gikk. Inn på bordet på spar, og en ruter ble stjålet. Inn på spar igjen, og denne gang fulgte sparstjeling. Nå var det værste over, nå var det bare å spille kløverkongen og stikke over med esset på bordet og stjele en spar til. Så kom kløverknekten, som Nord stakk over med damen. Da Øst ennå ikke hadde rukket å bli renons var han solgt. Det var bare to kort igjen, kløver kom fra bordet, og Østs trumfkonge satt i saksen.

Det hender for noen og hver at man spiller tankeløst, men det skal en god spiller til for å rette opp en feil som er begått tidligere i spillet. Syd i dette spillet viste at han var en god spiller: Syd gir, alle i faresonen.

INNBYDELSE

til

Norsk Bridgeforbunds merkes-
konkurranse 1950.

Norsk Bridgeforbund innbyr her ved alle bridgespillere i vårt land til deltagelse i årets oppgaveturnering om Norsk Bridgeforbunds Ferdighetsmerke.

Spillene er i år konstruert av den kjente Astraspiller Leif Christiansen, som har vunnet en rekke Norgesmesterskap og som har representert Norge i mange internasjonale turneringer. Det spilles 16 spill og konstruktøren har lagt an på å gi deltagerne en lærerik aften samtidig som spillerne skal kunne få vist hvor meget de kan om spillet.

Bedømmelsen er gitt på forhånd og deltagerne vil ved avslutningen av hvert spill selv kunne finne ut hvor mange poeng de får for sine ytelser under meldinger, utspill og selve spillet.

Deltagerne velger selv hvilken dag de vil spille i tiden 18. februar til 4. mars, og vil umiddelbart etter fristens utløp få seg tilsendt Leif Christiansens egne kommentarer om hvordan det skulle vært meldt og spilt. Oppgavene egner seg utmerket som klubbkonkurranser.

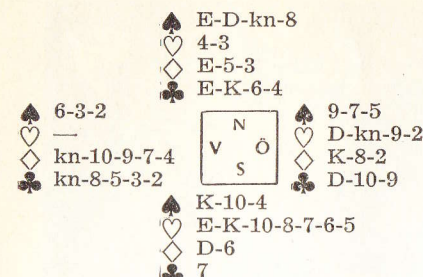
Når spillene er ferdigspilt sender deltagerne inn sine resultater og de beste vil ca. 14 dager etter fristens utløp motta Norsk Bridgeforbunds nye vakre Ferdighetsmerke.

Startkontingenten er kr. 20,— pr. lag og overskuddet går med 2/3 til Norges deltagelse i internasjonale turneringer og 1/3 til fremme av bridge i Norge.

Anmeldelse skjer til Norsk Bridgeforbund, Jacob Aalls gate 46, Oslo, innen onsdag 15 februar 1950. Startkontingenten, kr. 20,—, må følge med anmeldelsen.

Oslo den 5. januar 1950.

NORSK BRIDGEFORBUND
K. Fr. Daves
arrangementskomitéens formann

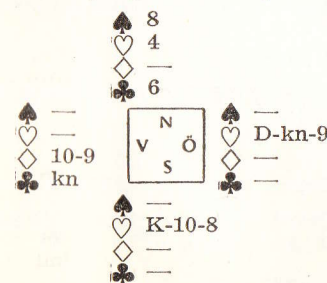
Meldingene:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♥	pass	2 ♠	pass
4 ♥	pass	6 ♥	pass
pass	pass		

Ruterknekten kom ut, og ble stukket med esset på bordet. Nå er jo kontraktten opplagt så lenge begge motstanderne har minst to kløver, og Vest ikke har alle fire trumfene. Bordet fortsetter med esset og kongen i kløver, og Syds rutertaper blir kastet. Deretter kommer hjerter, og når Øst følger med en liten skal Syd knipe med nieren. Hvis Vest kan stikke er det bare to trumfer igjen, som vil falle på esset og kongen.

Men Syd var som nevnt ikke på høyden i begynnelsen av spillet. Han stakk med ruteresset og fortsatte straks med en hjerter, og stakk med esset på egen hånd. Da Vest viste renons innså han selvfølgelig sin feil, men nå måtte det spilles godt for å vinne.

Etter å ha tenkt seg godt om fortsatte Syd med kløver til esset, videre kløverkongen, Syds rutertaper forsvant, og så en kløver som ble stjålet. Inn på bordet igjen på sparknekt, og en ruter ble stjålet. Deretter ble bordet satt inn på spar igjen, og nok en ruterstjeling fulgte. Etterat bordet ble satt inn på spar nok en gang var stillingen:

Trumf kom fra Nord og Øst måtte på med knekten hvis han ville gjøre noe mer vanskelig. Men dette stikket

fikk han beholde, idet Syd la hjerter åtte. Og så hadde Øst ingenting annet å gjøre enn å spille opp til Syds saks og gi ham resten.

♠ PROBLEMATISK ♣

Eksamensprøven

Månedens eksamensprøve omfatter som vanlig 20 spørsmål, men som nevnt i forrige nummer er det fra nå av leserne selv som bestemmer hvor mange poeng hvert eventuelt svar skal få. De 20 spørsmålene ble gitt som oppgaver i forrige nummer, og det er antallet av stemmer for hvert svar som bestemmer hvor mange poeng det skal få. Det svaret som har fått flest stemmer får 5 poeng, og andre svar får poeng i forhold til antallet av stemmer. Dog forbeholdt redaktøren seg rett til å gi 5 poeng også for andre svar, hvis det drejer seg om en ekspertvariant som mange av leserne har oversett.

Maksimum for de 20 oppgavene er 100 poeng. Får De mer enn 40 poeng kan det passere, 60 poeng eller mer er bra, og over 80 poeng viser at De er en meget god bridgespiller. Men hvis De får mer enn 95 poeng må De la være å titte på svarene før De løser oppgavene neste gang.

Svarene finner De like etter de 20 oppgavene.

I oppgavene sitter De alltid Syd, og skal melde i den posisjonen hvor vi har satt et spørsmålstegn.

1) Alle i faresonen. Meldingene:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♣	pass	1 ♦	pass
2 ♦	pass	3 ♣	pass
?			

Syd har:

♠ E-9-6 ♥ 3-2 ♦ K-10-6-5 ♣ E-D-8-3

2) Ingen i faresonen. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♣	1 ♠	D	pass
2 ♥	pass	?	

Syd har:

♠ E-kn-10-9-7-5 ♥ K-6 ♦ 4-3 ♣ E-9-4

3) Parturnering, ingen i faresonen. Meldingene:

Syd	Vest	Nord	Øst
pass	1 ♥	pass	2 ♥
pass	pass	2 ♠	pass
pass	3 ♥	pass	pass
?			

Syd har:

♠ K-9-5 ♥ 8-6-5 ♦ K-kn-6-5 ♣ 8-3-2

4) Ingen i faresonen. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♠	pass	?	

Syd har:

♠ K-8-4 ♥ E-3-2 ♦ 4-2 ♣ D-10-8-4-2

5) Alle i faresonen. Meldingene:

Øst	Syd	Vest	Nord
1 ♥	D	pass	3 ♦
3 ♥	?		

Syd har:

♠ E-kn-4-2 ♥ 3-2 ♦ 9-7 ♣ E-K-8-6-2

6) Nord—Syd i faresonen. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♠	pass	2 ♦	2 ♥
3 ♣	pass	?	

Syd har:

♠ K-8-3 ♥ D-5 ♦ E-kn-9-6-3-2 ♣ 7-6

7) Nord—Syd i faresonen. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♦	4 ♥	?	

Syd har:

♠ E-K-D-kn-10-9-8-2 ♥ E-7 ♦ — ♣ E-K-7

8) Øst—Vest i faresonen. Meldingene:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♦	pass	1 ♠	pass
1 gr	pass	3 ♦	pass
?			

Syd har:

♠ kn-9-2 ♥ K-7-2 ♦ E-K-10-8-5 ♣ K-10

9) Alle i sonen. Meldingene:

Vest	Nord	Øst	Syd
pass	1 ♠	pass	?

Syd har:

♠ D-10-7-5-3 ♥ D-7 ♦ E-D-9 ♣ E-K-10

10) Nord—Syd i faresonen. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♣	D	pass	1 ♥
1 ♠	2 ♦	pass	pass
3 ♣	3 ♦	pass	pass
4 ♣	pass	?	

Syd har:

♠ kn-9-4 ♥ D-9-6-5-2 ♦ kn-9-3 ♣ 8-6

11) Ingen i faresonen. Meldingene:

Øst	Syd	Vest	Nord
pass	1 ♦	pass	1 ♥
pass	2 ♣	pass	2 ♥
pass	?		

Syd har:

♠ 10-6 ♥ kn-10 ♦ E-K-kn-8-7 ♣ E-K-kn-5

12) Ingen i faresonen. Meldingene:

Vest	Nord	Øst	Syd
pass	pass	pass	1 ♣
pass	1 ♠	pass	?

Syd har:

♠ E-K-10 ♥ K-7-4 ♦ D-6-5-4 ♣ D-10-6

13) Ingen i faresonen. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♥	2 ♦	?	

Syd har:

♠ D-kn-6-5 ♥ K-6 ♦ 8-4-3 ♣ E-kn-6-2

14) Øst—Vest i faresonen. Meldingene:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♦	1 ♠	D	pass
?			

Syd har:

♠ 5 ♥ D-kn-4 ♦ D-kn-7-5-4 ♣ E-K-10-7

15) Øst—Vest i faresonen. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♦	pass	1 ♥	pass
1 gr	pass	?	

Syd har:

♠ K-5 ♥ K-kn-8-6-5 ♦ 9-7 ♣ K-kn-5-2

16) Alle i faresonen. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♣	pass	1 ♠	pass
2 gr	pass	?	

Syd har:

♠ K-9-8-7-5-4-2 ♥ D ♦ K-D-7-6 ♣ D

Bridge-turneringer

Håndbok for turneringsledere
Kan fåes hos alle bokhandlere

17) Ingen i faresonen. Meldingene:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♠	pass	pass	?

Syd har:

♠D-8-7-4 ♥— ♦K-kn-8-6-5 ♣D-kn-8-4

18)

♠	D-9-6
♥	E-kn-5
♦	K-kn-6-4
♣	D-7-5

♠	E-K-kn-7-5
♥	D-8-4
♦	7-5
♣	8-4-3

Robberbridge. Vest spiller fem ruter etter følgende meldinger:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♠	3 ♦	2 ♠	2 gr
pass	3 ♣	3 ♠	4 ♦
pass	5 ♦	pass	pass

Nord spiller ut spar tre. Bordet legger spar seks, De (Syd) spar knekt, og Vest legger spar to.

Hvilket kort spiller De nå?

19)

♠	7-5-4-3
♥	E-8-5
♦	9-5-2
♣	E-K-D

N	Ö
V	S

♠	E-K-kn-8-2
♥	kn
♦	K-7-6
♣	kn-7-5-4

Syd spiller fire spar uten meldinger fra motparten. Vest begynner med hjerter konge. Nord tar esset, deretter følger en spar til esset, Vest legger spar seks og Øst spar ni. Bordet settes inn igjen på kløver, og ny spar kommer fra Nord. Øst legger spar ti. Hvilket kort skal Syd legge?

20)

♠	E-9-8-6
♥	kn-6
♦	kn-8-6-4-3
♣	E-6

♠	K
♥	7-4-3
♦	E-K-D-10-7-5
♣	7-4-3

Vest spiller fire spar etter følgende meldinger:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♦	1 ♠	2 ♥	2 ♠
3 ♦	3 ♠	pass	4 ♠
pass	pass	pass	

Nord begynner med kongen og esset i hjerter. Damen faller hos Vest andre gangen. Deretter spiller Nord ruter to, Øst legger liten, Syd tieren og Vest følger med nieren. Hvilket kort skal Syd spille nå?

Eksamensprøven

SVAR PÅ SPØRSMÅLENE FORAN

1. *Pass.* De har allerede vist alt hva De har, og når ikke makker kan komme med noen kraftigere melding enn tre kløver er det neppe utgang i kortene. *Pass 5 poeng. Tre spar 2 poeng. Tre ruter 2 poeng.*

Foruten disse meldingene var det spredte stemmer for tre grand og fire og fem kløver.

2. *To spar.* De bør tross alt vise Deres sterke sparfarge. Det er mulig at spar er den beste kontrakten, selv om De kanskje må innrømme motparten to sparsstikk. *To spar 5 poeng.*

Spredte stemmer for tre og fire kløver, tre spar og tre grand.

3. *Tre spar.* Siden motstanderne lar meldingene dø i to hjerter må makker ha en del styrke, og det kan kanskje lønne seg å melde tre spar. Hvis to spar står, og det er det grunn til å tro, vil tre hjerter gi et dårlig spill selv om det blir både en og to betes. Da heller ta

sjansen på at man kan få tre spar. Og hvis tre hjerter kan vinnes bør opplagt tre spar meldes. *Tre spar 5 poeng. Pass 5 poeng.*

Ingen stemmer for andre meldinger.

4. *To spar.* De bør velge å støtte makker framfor å melde to kløver, fordi De ikke er sterk nok til å gjøre begge deler. Det kan konstrueres masser av hender hos Nord hvor han vil fortsette meldingene etter Deres to spar, men hvor han etter to kløver bare kan melde to spar. *To spar 5 poeng. To kløver 5 poeng.*

Spredte stemmer for en grand.

5. *Pass.* De har ved doblingen vist alt hva De har, og må nå overlate initiativet til makker. Tre spar er ingen god melding med bare firekortfarge, og fire kløver er heller ikke bra, fordi De passerer tre grandgrensen, som kanskje kan være den riktige kontrakten. *Pass 5 poeng. Dobler 3 poeng. Tre spar 3 poeng. Fire kløver 1 poeng.*

Spredte stemmer for tre ruter.

6. *Tre spar.* Spørsmålet er om De skal melde tre spar eller hoppe til utgang. Makker må ha femkortfarge i spar, men likevel foretrekker vi tross alt tre spar. Hånden svekkes en del ved at makker melder to farger. Han er da neppe lang i ruter, og fargen kan ikke utnyttet på grunn av mangel på innkortkort. *Tre spar 5 poeng. Fire spar 3 poeng. Tre ruter 2 poeng.*

7. *Syv spar.* Når makker har åpnet vil det være temmelig rart om han ikke skulle ha et innkortkort i sparkontrakt. Selvfølgelig kan De melde fire grand eller spørre i hjerter, men De melder vel i alle tilfelle syv spar. Selv om makker gir bare negative svar kan syveren stå. *Syv spar 5 poeng. Fire grand 5 poeng. Fem hjerter 5 poeng.*

Spredte stemmer for 5 spar og 6 spar (alt for svakt) og for syv grand (usikkert).

8. *Tre spar.* Det ser ut som om makker har en ujevn fordeling, derfor bør De vise sparstøtten og overlate den videre avgjørelsen til ham. Makker vil forstå at trumfstøtten ikke er særlig sterk siden De ikke høynet med en gang. *Tre spar 5 poeng. Tre grand 4 poeng.*

Spredte stemmer for fire spar, fire grand og fem ruter. Alt for harde meldinger.

9. *Tre kløver.* Her har red. benyttet seg av sin rett til å gi 5 poeng for andre løsninger enn den majoriteten har

stemt for. Flesteparten av løserne vil melde tre spar, men hånden er alt for sterk til en slik melding. Selv om tre spar er krav til utgang er det en begrenset melding, som ikke viser mer enn tre honnørstikk. Den eneste meldingen som gir det riktige bilde av styrken er en hoppmelding i ny farge, og når vi som her vet at spillet skal gå i spar har vi ingen betenkeligheter med å velge en trekortfarge. Tre ruter kan også tenkes, men kløverfargen bør velges fordi den er sterkere. *Tre kløver 5 poeng. Tre spar 5 poeng. Fire grand 2 poeng. Tre ruter 1 poeng.*

Spredte stemmer for to grand (gir et dårlig bilde av fordelingen, og gir dessuten også galt bilde av styrken), og for spørremelding i ruter eller hjerter (det er aldri bra å spørre før man får nærmere beskjed om makkers styrke).

10. *Pass.* De er riktignok sterkere i spar enn i kløver, men makker har meldt kløver tre ganger og spar bare en gang. Han må være langt sterkere i kløver enn i spar, sannsynligvis har han seks kløver og fire spar. Med femkortfarge i spar ville han vel ha meldt fargen igjen etter Østs tre ruter. De bør i slike situasjoner preferere den lengste fargen medmindre De har fire kort i den andre. *Pass 5 poeng. Fire spar 2 poeng.*

Ingen stemmer for andre meldinger.

11. *Fire hjerter.* De har bra tillegg til åpningen, og makker gjentar ikke hjerterfargen hvis han er nesten barbert. Knekt ti dobbel er god nok trumfstøtte. *Fire hjerter 5 poeng. Tre hjerter 3 poeng.*

Spredte stemmer for tre ruter (undervurderer hjerterstøtten) og for tre grand (dårlig uten spor av sparhold).

12. *En grand.* De bør tross alt gi makker en sjanse til, han kan ha kort som gir tre grand en fair sjanse. *En grand 5 poeng. Pass 3 poeng.*

Spredte stemmer for to og tre spar og to grand (alt sammen alt fort hardt).

13. *To spar.* De har over to honnørstikk og honnør annen i makkers farge. De må ikke passe med slike kort, og da blir to spar den eneste gode meldingen. *To spar 5 poeng. Pass 2 poeng. Tre kløver 1 poeng.*

Spredte stemmer for dobling (en tanke sterkere i trumf så).

14. *To kløver.* De bør ikke la doblingen stå med bare en singelton i

trumpf og en løvtynn åpning. Husk at doblingen er valgfri, makker spør Dem hva De synes om å la motparten spille sin kontrakt doblt. Dessuten bør han ha en viss tilpassning i kløver. En lett dobling viser som regel støtte i de umeldte fargene.

Også her har red grepet inn og gitt to kløver flere poeng enn leserne gjorde. *To kløver 5 poeng. Pass 5 poeng.*

Spredte stemmer for en grand. (For ujevn fordeling).

15. *To grand.* Det kan være utgang hvis makker har en tanke tilleggsverdier til grandmeldingen sin, og med balansert fordeling (ingen singleton eller renons) og to gode honnørstikk er to grand den beste meldingen. Både to kløver og to hjerter er en advarsel mot grand, og det er vel ikke meningen. Selv om De sier to grand kommer makker med tre hjerter hvis han har tilpassning i fargen og han ønsker å gå mot utgang. *To grand 5 poeng. To kløver 4 poeng. Tre grand 3 poeng. To hjerter to poeng.*

Spredte stemmer for pass (for svakt meldt, bør gi makker en sjanse til).

16. *Fire spar.* Når makker har hoppmeldt i to grand bør han ha ca. 4 1/2 honnørstikk, og da bør fire spar være opplagt. Når De er så sterk som De er må De gå rett i utgang selv og ikke overlate det til makker. Tre spar er nemlig ingen kravmelding i denne situasjonen, men en melding som viser en lang sparfarge uten nevneverdig honnørstyrke. *Fire spar 5 poeng. Tre spar 3 poeng.*

Spredte stemmer for fem spar (som red tross alt mener er bedre enn tre spar) og for tre og fire ruter. (Ingen idé å vise ruterfargen. Makker har vist nøyaktig hva han har, og det er Dem skal ta avgjørelsen. De vet at kontrakten skal gå i spar. En rutermelding vil derfor bare være en opplysning til motparten, som makker ikke på noen måte kan dra nytte av.)

17. *Dobler.* I en slik situasjon, hvor De gjenåpner meldingene, kan De doble på mindre honnørstyrke enn vanlig. Dobling er en bedre melding enn to ruter, fordi De gir makker valget mellom alle de øvrige fargene. *Dobler 5 poeng. To ruter 3 poeng.*

18. *Hjerter fire (eller en annen hjerter).* Vest har en ujevn hånd, og hvis han har fem kløver er det en fare for at bordets hjertertapere forsvinner. For å kunne bete må De derfor straks eta-

blere et hjerterstikk, idet De håper at makker ved siden av hjerterkongen har en stopper i kløver. Har han ikke det er situasjonen håpløs. *Skift til hjerter 5 poeng.*

Stemmer for sparkongen, og for ruterskift.

19. *Spar knekt.* De har råd til å gi fra Dem et sparstikk, men De kan ikke risikere at Øst kommer inn og skifter til ruter. Sitter ruteresset galt vil De da tape tre ruterstikk og et trumfstikk. Ved å ta finesse med sparknekten har De helt sikkert spill, idet ruterspill fra Vest, hvis han kommer inn på spardamen, ikke gjør noen skade. *Spar knekt 5 poeng.*

Stemmer for sparkongen.

20. *Kløver syv (eller en annen kløver).* Det er fort gjort å spille en ruter i håp om at makker kan stjele over Vest. Men Vest har sett Nord's ruter to han også, og når han tar hensyn til Syds gjentatte rutermeldinger vil han forstå at Nord nå er blitt renons. Det er da en eneste fordeling av trumfen som kan redde ham fra beten, og det er sparkongen singel hos Syd. De må derfor for all del ikke spille ruter, for ikke å peile Syds tankegang inn på denne banen.

Valget står da mellom skift til kløver eller hjerter, og da foretrekker vi kløver, fordi hjerterskift kan være til dobbeltrenons. En skarp Vestspiller vil lure på hva grunnen er til at man ikke fortsetter i ruter, mens kløverskift ser mer naturlig ut fordi det kan se ut som om man prøver å gi makker et gjenomspill. *Kløverskift 5 poeng. Hjerterskift 3 poeng.*

Vi gjorde en liten tabbe i innbydelsen til denne turneringen, idet vi lot lesernes avstemning være avgjørende også i spilleoppgavene. Her hvor man kan få en helt eksakt løsning er det selvsagt ikke nødvendig, man kan flere steder peke på at nøyaktig det og det kortet bør spilles, selv om mange lesere mener noe annet. Da vi ikke vil ødelegge lesernes vanlige eksamensprøve, som mange har interesse av uten å sende inn noen besvarelser, har vi ikke tatt hensyn til slike poeng ovenfor. Men selvsagt får man dem godskrevet i konkurransen, når bestemmelsen en gang var slik. Av den grunn får man 1 poeng for å spille spar konge i oppgave nr. 18 og 5 poeng for å spille en høy ruter (esset, kongen eller damen) i oppgave nr. 20.

Resultatene av konkurransen side 35.

Våre 20 spørsmål

Som tidligere nevnt går vi fra dette nummer av over til "20 spørsmål" istedenfor "Mesterløseren". Den som vil være med i konkurransen kan bare angi den meldingen han vil avgi eller det kortet han vil spille. Noen kommentarer behøves ikke. Løseren sender svaret på den kupongen han finner bak de 20 spørsmålene.

Løsningene sendes Bridgejournalen, Snarøya, innen 15. februar.

Det er løserne selv som bestemmer hvor mange poeng hver løsning skal få. Konkurransen er en del av en årskonkurranse, hvor de seks beste resultatene for hver løser teller. Det spiller således ingen rolle om man har vært uheldig eller glemt å sende inn løsningene en eller annen gang.

Den beste løseren hver gang får en bok i premie, og dessuten gir vi premier for de beste resultatene i årskonkurranse.

5. Ingen i faresonen. Meldingene:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♣	D	pass	2 ♠
pass	4 ♠	pass	?

♠ K-kn-9-6-4-3 ♥ E-D-4 ♦ 9 ♣ 8-5-4

6. Øst—Vest i faresonen. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♥	pass	2 ♣	pass
2 ♥	pass	?	

♠ 8 ♥ D-5 ♦ E-7-5-4 ♣ E-K-8-7-4-3

7. Alle i faresonen. Meldingene:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♠	pass	2 ♥	pass
2 gr	pass	3 ♦	pass
?			

♠ E-K-9-4 ♥ 10-6-4 ♦ D-kn-5 ♣ E-kn-3

8. Alle i faresonen. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♠	D	?	

♠ K-8-6-5-4 ♥ — ♦ 9-5-2 ♣ D-kn-8-5-3

9. Ingen i faresonen. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♠	pass	1 gr	pass
2 ♠	pass	?	

♠ D-5 ♥ K-9-4-3 ♦ K-kn-5 ♣ D-10-5-3

10. Nord—Syd i faresonen. Meldingene:

Øst	Syd	Vest	Nord
1 ♥	pass	3 ♥	pass
pass	?		

♠ E-kn-9-6 ♥ 5-3 ♦ K-D-10-9 ♣ kn-5-2

Øst—Vest spiller vanlig Culbertson. Lagkamp.

11. Alle i faresonen. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♠	pass	2 ♣	2 ♥
pass	pass	?	

♠ kn-4 ♥ 8-4-2 ♦ K-9-2 ♣ E-D-kn-5-3

1. Ingen i faresonen. Meldingene:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♦	2 ♥	pass	?

♠ D-9-6-5-4-2 ♥ 4 ♦ 8-5-3 ♣ 9-4-2

2. Alle i faresonen. Meldingene:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♦	1 ♥	pass	?

♠ E-D-10-8-2 ♥ kn-10-4 ♦ 9-2 ♣ K-5-3

3. Alle i faresonen. Meldingene:

Øst	Syd	Vest	Nord
3 ♥	?		

♠ E-K-D-kn-9-5 ♥ 4 ♦ E-D-10-6 ♣ 9-5

De og makker bruker ikke Harvey eller lignende konvensjoner.

4. Alle i faresonen. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♥	2 ♣	pass	pass
D	pass	?	

♠ D-9-7-5-4 ♥ 9-7 ♦ 8-7 ♣ E-10-9-3

Bridgejournalen

kommer med ti nummer i året. Hvert av de første ni nummer blir på 36 sider, det tiende — julenummeret, blir større, uten at vi kan binde oss til et bestemt antall sider for dette nummeret.

Abonnement kan tegnes lettest ved å betale inn kr. 12.— på nærmeste postkontor — over postgirokonto 134 29, eller ved å skrive til oss og be om å få sendt tidsskriftet pr. postoppkrav.

12. Parturering. Alle i faresonen. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♠ pass	pass	2 ♣ ?	2 ♥
♠ kn-4	♥ 8-4-2	♦ K-9-2	♣ E-D-kn-5-3

13. Ingen i faresonen. Meldingene:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♥ ?	D	3 ♥	pass
♠ 7-5-3	♥ E-K-8-6-5	♦ 9-2	♣ E-D-5

14. Øst—Vest i faresonen. Meldingene:

Øst	Syd	Vest	Nord
1 ♠ pass	pass	pass	2 ♣
2 ♠ pass	?	pass	D
♠ 8-5	♥ kn-9-5-3	♦ 8-7-4	♣ 10-8-5-2

15. Alle i faresonen. Meldingene:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♠ ?	2 ♥	D	pass
♠ K-9-7-5-4-3	♥ —	♦ E-D-7	♣ E-K-8-6

16. Ingen i faresonen. Meldingene:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 gr	D	RD	?
♠ 9-6-4-2	♥ 8-5-3	♦ 9-8-2	♣ 7-5-4

17. Nord—Syd i faresonen. Meldingene:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♦	1 ♥	pass	?
♠ 9-2	♥ D-9-5	♦ K-kn-9-3	♣ E-K-10-4

18. Ingen i faresonen. Meldingene:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♥	pass	2 ♣	pass
2 ♠	pass	4 gr	pass
5 ♥	pass	5 gr	pass
7 ♥	pass	pass	pass

Vest åpner med spar åtte, og kortene kommer opp:

♠ 10-9-2
♥ K-10-7-5
♦ E-D
♣ E-10-5-2

N	
V	Ö
	S

♠ E-K-6-4
♥ E-D-8-3-2
♦ 8-5
♣ K-8

Nord legger spar ni, Øst knekten og Syd tar esset. Så kommer esset, damen og kongen i hjerter. Øst hadde bare en singelton, og kastet andre og tredje gangen en liten ruter og en liten kløver. Hvilket kort spiller De nå fra Nord?

19.

♠ E-10-5
♥ K-kn-10-9-8
♦ 6-2
♣ K-kn-6

N	
V	Ö
	S

♠ K-D-kn
♥ D-6-4-3
♦ 8-7-5
♣ E-9-8

N—S i faresonen. Meldingene:

Øst	Syd	Vest	Nord
1 ♦ pass	pass	pass	D
pass	2 ♥	pass	4 ♥
pass	pass	pass	

Vest begynner med ruter ni, Øst stikker med tieren og tar to runder ruter til. Syd stjeler den siste, Vest følger. Nå spiller Syd en hjerter, Vest stikker med esset og spiller spar tilbake.

Hvilket kort vil De spille først når De skal angripe kløverne? Det er nok å anføre f. eks. "kl. K", "kl. kn" eller "kl. 6" hvis Devil starte fargen fra

MESTERLØSEREN

Bjørn Larsen

Løsninger

Oppgave nr 28

♠ 7-5
♥ K-kn-10
♦ kn-9-2
♣ E-D-kn-6-2

N	
V	Ö
	S

♠ 6-2
♥ E-D-2
♦ K-D-10-8
7-6
♣ 9-7

Det spilles parturering. Ingen er i faresonen, og meldingene har gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♠ pass	pass	2 ♣	2 ♦
3 ♠ pass	pass	4 ♠	pass

Vest starter med ruter fire, Nord legger ruter ni.

Redegjør i korte trekk for hvorledes De som Øst vil planlegge motspillet.

Nord, og "kl. E", "kl. 9" eller "kl. 8" hvis De vil starte fra Syd.

20.

♠ K-6-4
♥ 4
♦ D-10-9-7-5
♣ E-K-9-6

N	
V	Ö
	S

♠ E-D-5-3-2
♥ D-6-5-3
♦ K-kn
♣ 10-8

Syd spiller fire spar uten meldinger fra motparten. Vest begynner med hjerterkongen, og skifter til sparknekten, som De stikker, men De selv velge om De vil stikke på bordet eller på egen hånd.

Hvilket kort spiller De ut til neste stikk? (Det er ikke nødvendig å fortelle oss på hvilken hånd De vil stikke sporen, det forteller det kortet De angir som neste utspill oss).

Etter Vests utspill å dømme har han en dobbelton i fargen. Vi kan derfor regne med et sikkert ruterstikk, men vi må dessuten ha to hjerterstikk og et trumfstikk hvis det skal bli noen bet. Trumfstikket blir det makkers sak å skaffe, men når han kommer inn er det nødvendig at han spiller hjerter og ikke ruter. Den beste måten å få til dette på er å skremme ham vekk fra fortsatt ruterspill, og det gjør De beste ved å legge ruterkongen i det første stikket. Denne oppgaven har faktisk de fleste løserne klart.

Oppgave nr 29

Til en forandring tar vi nå en utspillsoppgave. Det er robberbridge, ingen er i faresonen, og meldingene har gått:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♥ pass	pass	1 gr	pass
3 ♥ pass	pass	3 gr	pass
pass	pass		

Spørsmål	Svar	Spørsmål	Svar
1		11	
2		12	
3		13	
4		14	
5		15	
6		16	
7		17	
8		18	
9		19	
10		20	

Glem ikke å skrive Deres navn og adresse på baksiden av kupongen. Bruk følgende forkortelser: 4 hj, 3 sp og i spilleoppgavene hj 5, ru K, osv.

De er Vest og har:

♠ 7-3-2
♥ 5-4
♦ E-D-kn-5-3
♣ 7-6-2

Hva spiller De ut?

Denne oppgaven er i det vanskeligste laget, noe som også svarene viser. Det forekommer utspill i alle farger, men de fleste har dog foretrukket ruter. Det er også naturlig, man bør vel komme med utspill i sin sterke femkortfarge. Men så kommer spørsmålet om hvilken ruter.

Og her har meningene vært svært delte. Alle fem rutere er blitt foreslått, men størsteparten av løserne har dog samlet seg om enten ruterdamen eller ruter fem. Ved en nøyaktig analyse — hvorved man også tar hensyn til at ruterkongen sannsynligvis finnes hos Nord eller Syd, kommer man imidlertid til at femmeren gir den største sjansen. De klarer Dem da i så mange situasjoner hvor De mister stikk hvis De spiller damen. For eksempel hvis Nord har kongen annen og Syd tieren fjerde, eller hvorfor skal ikke miraklet skje at makker har kongen annen? Sitter da

tieren fjerde hos en av motstanderne er det ikke morsomt å ha begynt med damen. Og det finnes mange flere grunner, som De kanskje kan ha interesse av å finne ut selv. (Den som har blitt med rutertoeren får også poeng. Det ser ikke ut som om man kan tjene noe på det, men man taper vel heller ingenting.)

Oppgave nr 30

Igjen en motspillsoppgave. Robberbridge, ingen i faresonen, og her er kortene:

♠ K-D-10	♥ E-8-3
♥ K-D-10	♥ E-8
♦ D-4-2	♦ K-10-9-7-
♣ E-D-kn-5	♣ 5-3
	♣ 4-2

N	O
V	S

Meldingene:

Øst	Syd	Vest	Nord
1 ♦	pass	pass	D
pass	1 gr	pass	3 gr
pass	pass	pass	

Vest starter med ruter knekt. Hvorledes vil De som Øst planlegge motspillet?

Hvis det skal være noen betesjanse ligger den i ruter. Spilleren legger nok ganske sikkert liten ruter fra bordet, men likevel bør Øst sette i kongen. Det er svært litet sannsynlig at Vest kan komme inn en gang til, og hvis han har ruterknekten singel for eksempel — og Syd lar ham beholde stikket, er ett viktig tempo gått tapt. Øst bør derfor straks sette i ruterkongen, og siden er beten avhengig av spørsmålet om Syd må ha stikk i begge de edle fargene, eller hon han rekker å karre sammen ni stikk før Øst kan gripe inn med sine to ess.

Desvarre var det trykkfeil i oppgaven, det sto at Vest startet med hjerter knekt, og derfor blir den annullert.

Avgi aldri en melding som De ikke er sikker på at makker forstår. De kan nok etterpå henvise til "boka" og bevise De har rett, men det blir likevel ikke bare makker som får bønn.

ALI BABA

Vår lille julenøtt viste seg å være i vanskeligste laget. Det var foreslått at Ali Baba satt både her og der, men ingen hadde funnet den riktige plassen, hvilket overrasker oss en del. Hånden hadde følgende utseende:

♠ E-D-10-8 ♥ E-K-3-2 ♦ 8-5 ♣ kn-6-3

1. Nord gir, alle i sonen.

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♠	2 ♣	D	2 ♦
2 ♥	pass	2 gr	pass
pass	pass		

To grand ga en bet som resultat.

Nord har meldt spar og hjerter. Hvis han hadde vært Ali Baba, det vil si han hadde hatt hånden ovenfor, burde han ha meldt tre grand på makkers to grand. Videre er det temmelig usannsynlig at to grand skulle gi bet med Nord's gode kort. Østs, Syds og Vests hender kan vi lett sette utenfor.

2. Nord gir, Nord—Syd i sonen.

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♥	D	pass	1 ♠
1 gr	2 ♠	pass	4 ♠
pass	pass	D	RD
pass	pass	pass	

Fire redoblede spar ga 11 stikk.

Ved første øyekast kan det være spørsmål om Østs hånd. Men hvordan kan det være mulig at Vest kan melde fire spar etter Nord's åpning i faresonen? Nord meldte også en grand. Og hvordan kan i så fall Syd doble fire spar?

Det er klart at Ali Baba ikke kan sitte Syd. Nord kan han heller ikke være, da ville han ha åpnet med en spar, ikke med en hjerter.

3. Nord gir, Øst—Vest i sonen.

Nord	Øst	Syd	Vest
pass	pass	1 ♠	D
2 ♠	pass	pass	D
pass	3 ♣	D	pass
pass	pass		

Tre doblede kløver ga en bet.

Kan Ali Baba sitte Syd her? Har Syd virkelig en dobling av tre kløver etterat Nord har meldt så svakt som å høyne makkers farge med et trekk etter dobling? Og hvis Syd dobler, er det da sannsynlig at Nord—Syd kan ta seks stikk i motspill? Det kan jo hende, men det er neppe sannsynlig.

4. Nord gir, Øst—Vest i sonen.

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♦	1 ♥	pass	3 ♥
pass	4 ♥	pass	pass
pass			

Fire hjerter ga to bet.

Kan det være Vests hånd? Etter Østs melding i mellomhånd i faresonen er det vel klart at Vest burde ha meldt fire hjerter rett inn, hvis han hadde vært Ali Baba. Hvis han likevel bare nøyer seg med tre hjerter, og hans makker viser tillegg ved å høyne til fire er det neppe sannsynlig at man går to bet.

5. Nord gir, ingen i sonen.

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♣	1 ♦	1 ♥	1 ♠
2 ♣	pass	3 ♣	pass
5 ♣	pass	pass	pass

Fem kløver ble vunnet akkurat.

Det kan neppe være Vests hånd her heller, for det er ikke sannsynlig at Nord—Syd kan få fem trekk i kløver mot Vests sterke hånd, særlig ikke når vi tar i betraktning at Øst kom med en frivillig ruter melding.

6. Nord gir, alle i sonen.

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♠	pass	pass	2 ♣
2 ♥	3 ♣	3 ♥	pass
pass	D	pass	pass
pass			

Det var ingen bra dobling, for Syd fikk nøyaktig fire trekk.

Her må det eventuelt være Nord, men det er ikke rimelig at han kommer inn

				1
Postkontor	Adresse	Navn	Venligst bruk trykte bokstaver	

med en så dristig melding som to hjerter. Det er svært risikabelt i faresonen. Men selvfølgelig kan det tenkes. Derimot er det ikke sannsynlig at man får fire trekk i hjerter, når Syds hånd ikke engang var verdt en melding i første melderunde. Enig?

8. Nord gir, Nord—Syd i sonen.

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♠ pass		2 ♣ pass	
2 ♥ pass		3 ♦ pass	
3 gr pass		5 ♣ pass	
pass	pass		

Fem kløver ga en bet.

Syd har meldt temmelig kraftig og gått opp i fem kløver uten å vite at Nord har så meget som fire honnørstikk. Skulle virkelig Ali Baba som Nord ikke få slemambisjoner? I alle tilfelle vil det neppe at blitt bet i fem kløver.

9. Nord gir, ingen i sonen.

Nord	Øst	Syd	Vest
pass	1 ♦	D	pass
1 gr	2 ♦	pass	pass
2 ♥	pass	4 ♥	pass
pass	pass		

Fire hjerter ble vunnet med to overstikk.

Ali Baba måtte eventuelt vært Syd. Han har en ganske god opplysende dobling. Nord har antagelig omkring 1½ honnørstikk, men siden han meldte grand i første omgang kan hans firekortfarge i hjerter neppe være særlig sterk. Det er nok muligheter for at fire trekk i hjerter kan vinnes, men seks trekk høres utrolig ut.

10. Nord gir, Øst—Vest i sonen.

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♦	pass	1 ♠	pass
3 ♦	pass	3 ♥	pass
4 ♥	D	pass	pass
pass			

Fire doblede hjerter ga en bet.

Kan Ali Baba sitte Syd her? Neppe. Nord har meldt sterkt, og det ville i så fall vært temmelig fristende å fortsette

meldingene etter fire hjerter. Det gjorde han ikke — tvert imot ble det bet i fire hjerter. Selv om trumfen skulle sitte 5—0 imot burde kontrakten kunne vinnes, ja selv om Øst skulle få tre hjerterstikk. Dessuten er det neppe trolig at Syd ikke hadde redoblet.

7. Nord gir, Nord—Syd i sonen.

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♠ pass	pass	pass	2 ♣
2 ♥	D	pass	3 ♣
pass	4 ♣	pass	5 ♣
pass	pass	pass	

Fem kløver ble akkurat vunnet.

Her har vi hånden! *Ali Baba satt Øst.* Nord åpner med en spar, og Øst har en meget bra forventende pass fordi motparten også er i faresonen. Syd passer, hvilket ikke er noen større overraskelse, og Vest melder to kløver. Nord melder to hjerter, og Ali Baba er enda ikke sikker på at hans egen side kan klare utgang. Han dobler to hjerter, idet han mener at han selv har fem eller seks defensive stikk. Men Vest tør ikke passe, han er sannsynligvis meget kort i hjerter. Ali Baba prøver derfor å nå utgang ved å melde fire kløver, og hans makker aksepterer invitten. Han har sannsynligvis noe i nærheten av

♠ kn-7-3 ♥ 6 ♦ K-kn-7 ♣ K-D-10-9-7-5

Red mener at det er et ekstra vakkert problem, og personlig er vi helt overbevist av Filarskis bevisføring.

Bridgejournalen i Danmark

Dansk kommisjonær for Bridgejournalen er

ERIC SCHUBERT

Schandorphsvej 24, Lyngby

Abonnementsprisen er d. kr. 12.—
pr. år.

Fra NORD til SYD

Ingen overraskelser i Norgesmesterskapets første runde

Norgesmesterskapets første runde gikk stort sett etter programmet. I Trøndelag fikk Ognadal, Hjerter Ess og Centrum med alle sine lag videre, og noen sensasjoner skjedde ikke. Grand, Ålesund var i ilden mot Florø 2, og vant klart. Stavanger Handelsforening, som gjorde slik furor ifjor, måtte denne gangen ut allerede i første runde. Rival gikk også nedentom, mens begge Stavanger BK's lag vant.

På Sørlandet fester vi oss ved at den nye Kristianstandklubben Leiken fikk med begge sine lag videre. Det var litt overraskende at Grimstad 2 klarte å slå Arendal.

Notoddens førstelag var ute i ekstra hardt vær mot Momp, Skien, og vant med en overvekt på 40 score etterat matchpoengene var like. Larvik BK 1 vant over Nøtterøy på protest idet Nøtterøy hadde brukt en ikke spilleberettiget spiller. Drammensklubbene hadde en flott runde, og det samme var tilfelle med klubbene fra Follo.

En del av resultatene sto i vårt forrige nummer. De øvrige er:

3. Ognadal 2—Duplikatkl. 2, Steinkjer	74—38
4. Verdal 1—Skogn	77—38
5. Ognadal 1—Verdal 2	62—45
6. Røysing—Duplikatkl. 3, Steinkjer	62—61
9. Forcingkl. 4, Trondheim—Munken 2, Trondheim	w. o.
10. Hjerter Ess 1, Trondh.—Trondh. BK	62—48
11. Orkanger—Munken 1, Trondheim	66—29
12. Levanger—Heimdalen, Trondheim	w. o.
13. Forcingkl. 1, Trondheim—Duplo 2, Trondheim	60—39
14. Duplo 1, Trondh.—Jarl, Trondh.	69—45
15. Centrum 2, Trondheim—Forcingkl. 2, Trondheim	47—27
16. Centrum 1, Trondheim—Ranheim	62—34
17. Isfjorden—Raumaknekt., Andalsnes	58—57
19. Aalesund Klubselskap—Aalesund BK	48—44
21. Kristiansund BK—Honnørkl. 3, Kristiansund	75—42
22. Honnørkl. 1, Kristiansund—Molde Duplikatkl. 3	74—36
24. Florø 1—Bridgekl. av 1937, Høyanger tall mangler	
25. Doubleton 2, Bergen—Bergens Handelsforening	55—49
26. Doubleton 1, Bergen—KNA, Bergen	55—45
27. Spartre, Bergen—Doubleton 4, Bergen	47—45
30. Stavanger BK 2—Rival, Stavanger	41—37
31. Stavanger BK 1—Stavanger Handelsf.	70—33
34. Leiken 1, Kr.-sand—Bridgekl. av 1938 1, Kr.-sand	48—43
36. Grimstad 2—Arendal	84—43
37. Notodden 2—Kongsberg 2	104—29
38. Notodden 1—Momp, Skien (+40 i score)	33—33
39. Skien—Bøle og Borgestad	106—50
40. Porsgrunn—Larvik 2	49—35
41. Hårdt Slag, Sandefjord—Larvik Handelstand	80—37
42. Larvik 1—Nøtterøy seier på protest	
43. Nybyen, Drammen—Horten Handelst.	47—39
44. Drammens Arb.foren. 1—Avant, Tønsberg	49—32
45. Kongsberg 1—Landfaldøen, Dramm.	56—42
46. Vikersund—Hønefoss 1 (+80 i score)	58—58
48. Jevnaker 2—Ringerikes BK, Hønefoss	64—33
49. Moss 2—Grand Coup, Tønsberg	52—35
50. Junior, Horten—Fredrikstad	95—43
51. Moss 1—Greåker	62—32
52. Tistedal—Sarpsborg	50—29
53. Trara—Tempo	68—44
54. Sørumsand 1—Skotterud	w. o.
57. Hamar 1—Koppang	50—36
59. Gjøvik 2—Hamar 2	56—36
61. Stange 2—Kolbu	71—53
63. Gjøvik 1—Lena	53—36
64. Sinsen 1—Gjerdrum	78—32
65. Hønefoss 2—Game, Oslo	61—41
68. ABC 2, Oslo—Ski 1	59—26
69. Sinsen 3, Oslo—Bøn	57—29
71. Kontraktkl. 1, Oslo—Jessheim 2	59—43
72. Singelton 1, Oslo—Lillestrøm	66—49
73. Norrøna, Strømmen—Saturn 2, Oslo	63—55
74. Saturn 1, Oslo—Kløfta	63—42
79. Espada 2, Oslo—Drammens Arb.foren. 2	106—69
81. Kløverknekt 2, Oslo—Tofte	67—46

82. Silentium, Drammen—Bærum	60—48
83. St. Olav 2, Drammen—Akademisk BK 2, Oslo	64—60
84. Drammens BK—Lilleaker	61—52
85. Hjerterknekt, Oslo—Lørenskog	61—52
86. Vienna 2, Oslo—Dal	68—32
87. Lier—Trumf 2, Oslo	68—43
89. Askim—Forsikr. funksj., Oslo	75—26
90. Mjøndalen—Asker	86—60
91. Ruter To, Oslo—Tofte 1	85—40
92. Forcingkl., Oslo—Eidsiva, Eidsvoll	65—52
93. Frigg, Oslo—Jessheim 1	84—53
94. Gubbelaget, Oslo—Strømmen 1	60—19
98. Rex, Oslo—Vienna 3, Oslo	91—50
99. Golia 1, Oslo—Hobby 2, Oslo	49—48
101. Variant, Oslo—Bonus, Oslo	73—51
102. Trumf 1, Oslo—Vienna 1, Oslo	71—60
103. Faresonen, Oslo—Rutseks, Oslo	85—51
106. KNA 3, Oslo—Hobby 1, Oslo	54—46
107. Blommenholm 1—Fellows, Oslo	55—47
108. Astra 2, Oslo—De 4 Ess, Oslo	71—53
110. Spadilje 1, Oslo—Sinsen 2, Oslo	71—42
112. KNA 4, Oslo—Hobby 3, Oslo	55—42

Annen runde byr på en del spennende kamper. Hjerter Ess, Trondheim, skal møte Orkanger, Forcingklubben 1, Trondheim, skal møte Hjerter Ess 2, Grand, Ålesund, skal spille mot Kontrakt, Ålesund, og i Bergen blir det et morsomt revansjeoppgjør mellom Doubleton 1 og Spartre. Som De vil huske vant Spartre overraskende rundekampen mellom disse lagene ifjor. Notodden 1 skal til Porsgrunn, Hårdt Slag skal til Drammen og spille mot Nybyen, og Raufoss skal spille mot Gjøvik 2. En av rundens morsomste kamper blir mellom Oppegårdknektene, som så overraskende satte Espada 1 utenfor, og fjorårets sensasjonslag Trara, Fredrikstad. Astra 1 skal spille mot Frigg, Forcingklubben skal til Moss og spille mot førstelaget, OHF 4 (det faktiske førstelaget) skal møte BFS, Kløverknekt 1 får Spadilje 1 som motstander, Sinsen 1 skal møte Variant, Norrøna, Strømmen spiller mot KNA 3, og endelig skal KNA 4 prøve hevne femtelagets nederlag mot Oppegård i første runde.

HITIL SENSASJONSFRI ANNEN RUNDE.

Vi har fått resultatene fra noen kamper i Norgesmesterskapets annen runde. Det er ingen egentlige sensasjoner. I Trøndelag vant Namsos 1, Duplikatklubben 1 og Verdal 1 sine kamper, i Møre vant Grand, Ålesund stort, og i Bergen, Rogaland og på Sørlandet gikk alt for seg som man hadde ventet. En tippekupong på disse kampene ville ha gitt mange tolvvere.

Det eneste som smaker av sensasjon er at Nybyens BK vant over Hårdt Slag, Sandefjord, som jo var i finalen i 1948, og at Lier slo Rex, Oslo, som også var finalist den gangen. Noen kamper er avvirket i Oslo, men uten sensasjoner.

Resultatene av de kampene vi har er:

113. Namsos 1—Ogdal 2	65—33
115. Duplikatkl. 1, Steinkjæ—Røysing	74—57
116. Verdal 1—Levanger	55—39
123. Grand, Ålesund—Kontrakt, Ålesund	64—19

125. Bergens BK—Doubleton 2, Bergen	70—36
126. Doubleton 1—Spartre, Bergen	47—18
129. Foreningen, Kr.-sand—Grimstad 2	60—41
131. Notodden 2—Mjøndalen	62—59
132. Notodden 1—Porsgrunn	60—48
136. Nybyen, Drammen—Hårdt Slag, Sandefjord	44—39
140. Gjøvik 1—Stange	78—29
141. Gjøvik 2—Raufoss	60—56
146. Duplikatkl. 2, Oslo—Eidsvoll 1	55—46
149. Lier—Rex	66—60
155. Kløverknekt 2, Oslo—Askim	67—63

Ved siden av disse kampene har vi fått melding om at Astra 1 har slått Frigg og at Akademisk 1, Oslo, har slått Singelton 1, Oslo, stort. Men vi kjenner desværre ikke tallene fra disse kampene enda.

OSLO

Den vanlige turneringen for Oslos B-klubber om Trumfpokalen ble arrangert i januar iår. Turneringen var iår lagt opp på en annen måte enn før. Fem klubber deltok — hver med tre lag — og ble delt inn i tre puljer med et lag fra hver klubb i hver pulje. Innen puljen spilte man i løpet av tre aftener en kamp på 24 spill mot hvert annet lag.

Resultatene av turneringen ble:

1. Akademisk BK	18	470—273
2. Vienna	14	381—383
3. Trumf	13	379—391
4. Rex	13	399—415
5. Nobis	2	347—514

Resultatene for de beste lag i de enkelte grupper ble:

Gruppe 1

1. Akademisk BK	8	196—80
2. Vienna	5	145—117

Gruppe 2

1. Rex	8	184—116
2. Akademisk BK	6	155—174

Gruppe 3

1. Trumf	6	152—120
2. Vienna	6	125—107

Akademisk Bridgeklubb vant også en klar seier. Klubben har nettopp skiftet navn, idet den før het Realistenes BK.

Turneringslederen, Jørgen Elvig, ledet som vanlig på en førsteklases måte.

TØNSBERG

Tønsbergmesterskapet for par hadde denne gangen samlet meget stor deltagelse. To par, Borge—Fadum fra Avant og Åsen — Røed fra Ra sto i en klasse for seg, og var langt foran de øvrige parene. Resultatene for de beste ble:

1. Borge—Fadum, Avant	474½
2. Åsen—Røed, Ra	467½
3. Bøckmann Pedersen—Greger, Tønsberg BK	442
4. Mjøseng—Engdal, Avant	439½
5. Halvorsen—Gjein, Avant	437½
6. Strand—Bang, Grand Coup	435

VEST—AGDER

Kretsmeesterskapet for klubber ble spilt i Kristiansand i slutten av november. Det ble mange spennende kamper og resultatet var ikke gitt før siste runde var spilt. Resultatet ble at "Foreningens Bridgeklubb" seiret med Leiken på annen plass. Begge lag sto likt i vinnerpoeng, men Foreningen hadde bedre matchpoengscore. Bridgeklubben av 1938, som de to siste årene hadde vært kretsmeester ble henviset til tredje plass.

Leiken er en ny klubb med gode spillere, som tidligere for de fleste vedkommende har stått i Kristiansands BK. Klubben har to lag i Norgesmesterskapet, og kan bli farlig for noen av hver.

SVERIGE

Finalen i det svenske mesterskapet for lag ble arrangert i desember. Stormgaards lag, Stockholm, vant en overlegen seier, men likevel var det spenning til siste runde. Det kom av bestemmelsen om innbyrdes seier i tilfelle flere lag kom på samme antall poeng. Før siste runde hadde Stormgaards lag 11 vinnerpoeng og Köhlers lag 9, og da disse møtte hverandre i siste runde var resultatet av denne kampen avgjørende. Nå vant Stormgaards lag med 38—18, og fikk dermed 13 vinnerpoeng mot Köhlers 9.

De seks mestrene var Stormgaard, Hedström, Lilliehöök, Wohlin, Anulf og Friberg. De fire første deltok som man vil huske i bykampen mot Oslo i januar ifjor.

HOLLAND SLO DANMARK

Holland og Danmark har hatt en uoffisiell landskamp, hvor begge land stilte med omtrent samme lag som Europamesterskapet ifjor sommer. Kampen sluttet med en stor hollandsk seier på 290—210.

Kampen gikk over ialt 192 spill. Etter de første 80 spillene var stillingen helt lik, men så begynte hollenderne å dra ifra. En stund var ledelsen helt oppe i 98 poeng, men på slutten kortet danskene litt av på forspranget.

Det hollandske laget besto av Goudsmith, van Bemmel-Syuck, Filarski og Cats, og det danske av Folkmann, Tegner, Eلسø Jensen og Nauerby.

BELGIA

Dronning Ellsabeth har skjenkt det belgiske bridgeforbundet en stor pokal, som man nå skal begynne å konkurrere om.

Resultatene i Mesterløserens

novemberkonkurranse:

Vinner av novemberkonkurranse ble Henning Schultz, Kirkenes, som beskomme med sitt ønske om premie.

Stillingen i årskonkurranse er nå:

16 poeng:	Bjarne Bendixen og Thomas Th. Iveland.
15 poeng:	E. Andenes og Finn Opsahl.
14 poeng:	O. R. Mæhle.
12 poeng:	Leo Tvedt, Tyssedal.

Brev fra leserne

KAN MAN TA SJANSEN?

Kan jeg få besvart følgende i Deres magasin?

Under en kretskamp forleden ble jeg vidne til følgende spill: Syd åpnet med tre ruter, og Nord hadde:

♠ D-x-x ♥ E-K-D-x-x ♦ — ♣ E-K-D-x-x

1) Hva skal Nord melde?

2) Kan Nord kritiseres for sin noe sjansbetonete sekser, for om mulig å snu kampen i sin favør?

L. T.

Innsenderen har ikke gitt beskjed om hvilken avtale partet har om trepninger, og det er jo viktig i denne forbindelse. Hvis man bruker Culbertsons gamle regel om en gående trumffarge med inntil et honnørstikk utenom ville jeg melde tre hjerter, som da er krav for en runde, og etterpå kan det nok forsvareres å ta sjansen på en sekser hvis man ligger dårlig an. Hvis ruterfargen virkelig er gående bør seks ruter kunne vinnes uten spar ut.

Hvis man bruker tre ruter som ren forhindringsmelding er spørsmålet et helt annet. Da har åpneren denne gangen klart å sperre sin makker istendenfor motparten, og Nord er nødt til å gjette. Hvis jeg vet at Syd ikke har så pass honnørstyrke at han kunne åpne med en melding, og at ruterfargen kan være hullete, tror jeg jeg vil lukke øynene og melde fire hjerter, men jeg påstår slett ikke at det er "riktig".

Red

Resultatene av konkurranse:

Resultatene for de beste ble:

90 poeng:	Leif Tvete, Frosta.
88 poeng:	Leiv Schwingel, Oslo, Nils Stigum, Steinkjær.
87 poeng:	Magnus Dahl, Oslo.
86 poeng:	Kaare Kjølstad, Tyristrand.
83 poeng:	Bjarne Rognlien, Hurdal.
82 poeng:	Leo Tvedt, Tyssedal.
81 poeng:	O. Lid, Voss, O. Stein Hansen, Oslo, og Finn Jervell, Vadse.
79 poeng:	Elias Tønnessen, Madla.
77 poeng:	Werner Hansen, Køge, Danmark, og Finn Opsahl, Koppang.
76 poeng:	Lorentz Strand, Tønsberg.

Alle andre hadde under 70 poeng.